

ס פ ר

כנפי יונה

כ"י חלק חמישי
עם ספר מאמר המלואים

להגאון הקדוש הר' מנחם עזרי' מפאנו וללה"ה המפורסם עפ"י
ספריו הקדושים הנדפסים כנפי יונה ד' חלקים, ע"ס רמונים,
עשרה מאמרות, פתח הרמון, שפת אמת, שו"ת מנחם עזרי'
מפאנו את הב"י מס' כנפי יונה העתקתי והבאתי לדפוס לזכות את
הרבים, ומהראוי להדפיסו כולו בשלמות כי ד' חלקים הנדפסים אינם
בנמצא גם א' בעיר, וכאשר יזכני ה' להפיץ הספר הזה בין אחינו ב"י
או אדפיס כל החמשה חלקים, וזכות הגאון הק' המחבר יגן לכל העוורים
על ידי וגם עלי

המבלי"ד יעקב בר' שמואל יהודא הכהן ו"ל פרוואנד פפערושט

ו ו א ר ש א

בדפוס ר' יעקב זאב אונטערדענדלער ב"י

שנת תרנ"ט לפ"ק

СЕФЕРЪ КАНФЕЙ ІОНА

т. е. Крылья голубя

о Кабаѣ

Издатель. и Собственность Якова Призанда

ВАРШАВА 1899.

въ Тип. Р. Унтергендлера, Гусья № 21.

בס"ד

ספר זה נסרק ונעבד ע"י
"יודאיקה אימג' אוצרות התורה בע"מ".
ניתנת רשות ל"היברא בוקס" שע"י חיים רוזנברג"
להכניסו לאתר ולהפיצו לצורך שימוש אישי בלבד.

וזאת למודעי

אין רשות לאף אחד להדפיסו או להעתיקו
בכל אופן שהוא או בכל אמצעי שהוא
בין בחינם בין בשכר בין ליחיד בין לרבים

ניתן להשיג עותק מספר זה ועוד ספרים
וכן התוכנה **אוצרות התורה** המשולבת
(בשילוב **אוצר הפוסקים**)

אצל:

בית ספריית מורגנשטרן

רחוב רבא 14 ת.ד. 3620 אשדוד

טלפון 08-866-0821 פקס 08-866-5059

OTZROT HATORAH

THE MORGENSTERN LIBRARY

14 RAVAH STREET

P.O.B.3620 ASDOD, ISRAEL

Email- kidosheypolin@bezeqint.net

This sefer has been provided by
Judaica Image OTZROT HATORAH for individual use only.
All rights reserved by Judaica Image OTZROT HATORAH.
Permission is only granted to Hebrew Books Org.
No Permission is granted (in any form to distribute these books)
to anyone else even if they don't sell them.

הסכמות

הסכמת כבוד הרב הגאון המפורסם וכו' כפ"ת ביה
ר' שמואל נ"י ראב"ד דק"ק מעזריטש.

הסכמת כבוד הרב הגאון המפורסם הו"ב וכו' כס"ה
פ"ה ר' שמואל זנוויל נ"י טו"צ דק"ק
ווארשא.

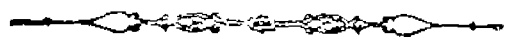
בן בא לפני ידו"ג המופלג יו"א מו"ס יעקב
בר' שמואל יהודה הבהן ז"ל מפ"ק והלוי
לפני כי תלוו נפשו להביא לרפוא ולסיוע מו"ל את
החלק החמישי מספר הקדוש בנפ"י יונה אשר כבר
ילא לאור ד' חלקים מהספר הנ"ל. והגאון
מהרח"ד"א בשם הגדולים כתב שיש עוד חלק ה'
מהספר הנ"ל בכת"י ועד עתה לא זכינו לאורו
והסדר הדורות ז"ל מביא ג"כ שיש עוד בכת"י
חלק ה' מהספר הנ"ל כעת אינה ה' ליד ידו"ג
ר' יעקב הנ"ל החלק החמישי הנ"ל בכת"י אשר
היה עד עתה ספון ח"י הרה"ס המופלג השלם מו"ס
טוביה גינצבורג מפ"ק הנשאר לו מעטות אצלו
הרב הגדול הנביר השלום מו"ס אורי דוב
גינצבורג ז"ל וישן כי ירא ר"י הנ"ל לגשת אל
המלאכה לפזר עליו כסף ולהוילאו לאורה פן ואולי
יהסדו כי שם מושאל הונח על הספר הלזה ולא
מעשי ידי הרב הקדוש בנפ"י יונה הנבו. לזאת
אשר חזיתי אספדה נגד זקני עמי כי צעוני ראיתי
הכת"י הנ"ל בכתב משיט"א עפ"י כתב איטליא.

בעזרה"י הנה כאשר כבוד ה"ר המופלג יו"א
מו"ס יעקב בר' שמואל יהודה
הבהן ז"ל מעיר מעזריטש מהעסק כעת צפה
בהדפסת ס' הקדוש בנפ"י יונה חלק חמישי
לסדר"ע מפלגו אשר עדין לא בא דפוס ואשר
רבים משותי דברי הק' סדר"ע ומצויים דבריו
הקדושים למאוס לדבריו ומשחוקקים לראותו דפוס
וה"ר יעקב הנ"ל פזר עליו כסף להוילאו לאור
וירא לנפשו פן יבוא מי לעשות כמתכוונתו וישג
גבולו ע"כ הנני להזהיר במקום שיש חסרון כ"ס
אשר לא יוכל איש להדפיסו שנית בלתי רשות ר'
יעקב הנ"ל וב"כ למטן לא יוגרס לו הוצק ה"ו
ובארית ישראל לא יעשו עולה כי עמוס יענש הן
עפ"י חוקי הטה"ק וכן עפ"י חוקי ונימוסי הקדו"ס
ולאום אמת:

באע"פ יוס ד' ר"ח ענת תרג"מ לפ"ק ווארשא
שמואל זנוויל מו"צ דק"ק ווארשא

ועבודה רבה היה להעתיק מהכת"י הנ"ל אות בלות
ידי רב פעלים של הרב הקדוש בעהמ"ח בנפ"י יונה ומי אשר לו חלק בנסתרות וראה את הד' חלקים
הראשונים יאמר עליו בטה כי זה הוא ולא אחר. והכת"י הנ"ל אשר נעתק ממנו מונח כעת ח"י הרב
הנביר ר' זרמן צאקערבאן כ"י צעיר אנשווערף צמדינת בטלגיא וכאשר ה' יהיה צעור ר' יעקב
הנ"ל לבצע מעשהו ולהוילאו לאורה את החלק החמישי הנ"ל מזה רבה לקחה את הספר הקדוש הלזה
לחך ביתו כי הוא מאיר לארץ ולהעוים בו וזכות הרב הרויך האלקי ישמוד לו להגן עליו בזה ובזה
א"ד סכות ומפס למען כבוד התורה להגדילה ולהאדירה יוס ד' כ"ג כסלו תרג"מ מעזריטש

שמואל ב"ם אהרן זרקה"ה ראב"ד דק"ק מעזריטש :

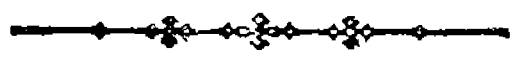
הקדמה לכל המתחילין בחכמה הנפלאה הזאת

אחרון להחא עד אין הכלית ומבלעדי אין אלהים
 באמצע אלו הם הספירות הצפ"י שהם אלהים עם
 כל זה מבלעדי אין אלהים. אין השפעתם וחיותם
 אלא מאתו. ע"כ דברי האלהי הרמ"ע נר"ו ולפי
 שיטת האר"י ז"ל אין סוף עולם במספר אור והוא
 אור לארבעה עשר דבינו שהוא א"ם הוא האור
 הקודם לארבעה הוא שם ב"ן ד' הויה פשוט ומלא
 עשרה והוא אור התורה ר"ו. הקרי חושבנים דדין
 כחושבנים דדין והוא רע"ן והוא שמו"ן חד הוא :

הקדמה לודיעת החכמה מה בין חסד לרחמים
 חס"ד הוא חסד גמור שמהפסג נלי
 גבול והדינים מעכבין עליו. והרחמי"ם הוא זית
 קיבול של חסד ושמש מוכיח עליהם חסד מתרגם
 עלה חסדא שהוא מלשון בושם והחיוורת והרגום
 החסידים חיוורתא דפ' קדושים בעריות לפי שהאדם
 שמקבל כל כך חסד לפי שהיה גר וזכר את מעשיו
 הראשונים ונחביש ועל זה אמר הכתוב לא שמה
 יבוש יעקב ופניו לא יחווירו לפי שיעקב היה שלם
 מקטנותו והדינים הוא מלשון די לסן רעיון לומר
 לחסד שהוא בלתי גבול די שאם כן לא יעשו
 הרשעים במעשיהם הרעים. ואם כן צדק יבטל
 העולם. והרחמי"ם הוא מלשון רחם שמקבל ומקבץ
 העשם מהאז בתוכה כך הרחמים מקבל חסד
 בתוכה ומשוב חסד עם דיין ופ"ו אור"ל חסד
 שפושם עם המתים הוא חסד של אחת כי המיתה
 היא דין קשה ואח"כ מלווין אותו גם כן חסד
 והאמת שהוא רחמים עד כאן :

אמ"ע יש מקסין בואם החכמה דבמקלת אמרים
 כח"ב אילנות. גנ"ת בריאה נכ"י יערה
 מלכות פשייה. ובמקום אחר אומר ארי"ך אילנות
 אבא ואימא בריאה זעיר. יערה טקביה פשייה.
 ולפי האמת אין זה קושיא כי מה שאמר כח"ב
 אילנות וכו' הוא בעולם הנקודות ומה שאמר ארי"ך
 אילנות וכו' הוא בעולם הסלופין. ודי הערה בזה :

בענין אין סוף מיוחדת ע"ד שאמרו הפילוסופים
 האלהיים שכוונו לזאת החכמה באמתות
 וז"ל כתב הרב הגדול הרמב"ם לריך לידע שאל
 יתב' ויתב' הוא קדמון והרב בעל העקרים הקשה
 עליו לאמר שאין זה מן העקרים דאם כן הים לו
 לורך לומר שגם הוא יתב' נלחמי זהו קשייתו על
 הרמב"ם ז"ל. אבל מי שנפתחו עיניו יראה שהדין
 עם הרב המיימון ז"ל כי בכלל קדמון בודאוי הוא
 נכלל נלחמי אבל נלחמי אין בכללו קדמון לפי שהשכלים
 הנבדלים הם נלחמים ברתון ית' אבל אינם קדמונים
 שהם בכלל הנבראים במאמרי רז"ל. ועל זה הקוטב
 יובב גם דרושנו הקדוש כי במה שאנו אומרים
 בשלות וראשונה אין סוף אינו ר"ל לתאר אותו
 יתעלה שמו ח"ו שאין לו תאר שם ולא השגה בו
 כלל וכשאלו מהארים ואומרים א"ם א"כ יש לו שם
 וא"כ למס הארו חז"ל באין סוף הים להם לתארו
 ית' בתואר גדול יותר מזה והוא ראשית אין לו כי
 כל ראשית וקדמון יש להם יתם א' וא"ם נלחית ג"כ
 להם פי' ויתם א'. אמנם בהכרח אליו ית' לבפ"ל
 הש"ם לו דומים תהלה. אבל מה שאנו מתארים א"ם
 הוא בערך השגתנו כי בהניענו לדבר מה שאין לנו
 יכולת להגיע ולהשיג ההוא יקרא אללנו א"ם כמו
 כהר עליון שיש לו מפלה שאין לשאר הנאללים מעלה
 ממנו, עם כל זה אמרו רז"ל חוכמה איבו קדם
 עילת הפילות והוא משל לחינוק שסגור כל ימיו
 בחדר, משער בשכלו והוא סובר שכל מה שחוק
 לחדר הוא בבלתי בעל חכמה. ואח"כ ילא וראה
 עיר גדולה ואז הוא ושמו לבד ר"ל לבעל השם
 בבחינת עצמותו אין לו חכמה ולא סוף ואין לו כח
 לתארו בשום האר בעולם אבל לשמו שנקרא כן
 בעבור רעונו הטוב. ר"ל רע"ן שמו"ן חד הוא
 חושבנים דדין כחושבנים דדין הוא שישיעפי לברואיו
 אין לו סוף אבל חכמה וראשית יש לו לפי שבעל
 השם הוא בעל הרעון קודם אליו וז"ש הרשב"י
 בתקונים אני ראשון לעילא עד אין סוף ואני

סימן א

ולא שאור נכדו שלא יבלטו ההילוכים מפני שהיטקה היא צמותין של קטנים והן מן המלוי הג' מלואים ולדרך להסיר גם כן מן הדינים שלא יהיה שום חסיה :

סימן ב

ועתה לדרך לדעת כי הס' יש לה ג' ליומין או כזה ד"ו ה או ד"י ה או ג' וי"ן ו' נגד ד"ו חנו בולעים המוליא ל"ב שהוא סוד ד"ו ולדרך לבצוע החלק הא' גדול מהשני וכנגד ד"ו חנו לוקחים כשאלו עושים המוליא ח"ד היא המלס השלמה והד' היא המלס הפרוסה ונגד ג' של הס' שהוא ג' וי"ן חנו עושים כהלל שהיה כורך מלה ומרור ופסח יחד, ומרור עולה מו"ה ובלעיסתו חנו ממתיקים הדינין להס והמרורות וזהו סוד בלע מרור לא ילא, וכוד ד' כוסות הם נגד ג' מלואי"י חלשים כוס עולה חלשים, וכוס ראשון נגד שס חלשים במלוי יודי"ן אשר הוא מחכמה וידוע כי חכמה נקרא קדוש ועל כן נקרא בו סוד הקידוש, וכוס ב' מלוי ה' נגד צינה ובו סיפור ההגדה, וכוס ג' נגד חסד ושיקר הכוונה היא הא' של מלוי הס' של חלשים בצורת יו"ד כוס ווי נגד החסד, וכוס ד' נגד גבורה אשר הוא מלוי ו' כמ"ס ובו נאמר שפוך ממך וזהו צין ג' לד' לא יפסיק לפי שהג' נכללים בהכוס ושיקר הכוונה היא הא' של מלוי הס' של חלשים בצורת יו"ד בכוס ב' כוס והכוס הג' של מלוי הס' של חלשים ווי בצורת א', והמרוסות רומזת לטיע למתק הדינין של לאס כי טיע יו"ד שבאמצע עולה לפניו ולאחרים כוס טיע"ט והוא מלוי שס מ"ה שפולה ט"י כמנין מו"ה :

סימן ג

ועתה אמרתי להודיעך סוד ספירת העומר דע בני כי כבר אמרתי לך שביום א' של פסח המזבח של ז"ה בקטנות שהס ב' חלשים במלוי יודי"ן והי"ן ומלוי חל"ף שהוא צדעת ויש ב' מהדים לחל"ף נגד הג' הכלולים שס והיינו ה' חסדים ה' גבורות והדעת מחלק הגבורות למסס ואינו מחלק החסדים וישארו כלולים בו צועיר עד יום

ועתה אמרתי להודיעך סוד ד' כוסות ומלה ושאור והמך, דע כי פדויה הים כוסר שהים מושב כי ז"ה הים בתוך הבינה שבמך הגלות נסתלק למעלה כדרך המדות ועלות למעלה רשומן ניכר למעלה [למטה], ורשע הים מושב שלא היה ז"ה בעולט שלא שיהיה הוא ונוקבא במעי הבינה ג' נו ג' ומסס הבינה היו יוגקים הקליפות חלשים אחרים ולזה אמר מי ה' אשר אשמע בקולו וכמ"ס צוהר ויחזק ה' את לב פרעה כי שס זה של יו"י היה מחזיק שלא שמען מיוסף רק שס חלשים וג"פ חלשים והכולל עולה כמנין אחרים וידוע כי שס חלשים יש בו ק"כ לירופים כי ה' חבטים צונים ק"כ בתיב ופרעה שפיג זה השס לירוף י"מ מאלהים שהוא מ"ה בהים לב' חוקיות ולכן נקראו מלכים חס וג' חוקיות עליונות אשר הם חל"ס לא היה משיג אוהס וז"ס למען שיהי אוהוטי חלה בקרבו ולפי שפרעה היה כוסר צו"ה אמר הכתוב וכי ישאלך בנך מחר לאמר על סנן כביכול כי סנן זה ישראל ולז"ה בני בכורי ישראל דהיינו זעיר שהוא בכור לבן מ"ב ושס חלשים יש לו ג' מלואים ה"ה ציודי"ן כזה הי"ו ו"ה בחלפי"ן ה"ה או צ"ה כזה ס"ס ומלוי של יודי"ן מ"ר בחכמה בקטנות ועל ההי"ן צינה ועל חלפי"ן צדעת שבו כולל ח"ג כמו שהס בגדלות כי הס בד' מוחין ונכלל בג' ומחלבים צנה"י של צינה כן בקטנות ולזה מלוי חלפי"ן הא' אחד והס ב' כי לד חל"ף יש לה ב' ליומים יו"ד למעלה יו"ד למטה ו' באמצע נגד חסד או י' למעלה ו' באמצע ולמטה כוס שהוא נגד גבורה, המלה היא רמו למוחין של חכמה ומלת מלה עולה ע"ב ס"ג שהס ב' שמוס של אבא ואימא יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה יו"ד ה"ו וי"ו ה"ו וצינה שאין שס מניע כלל שום חסיה לקליפות והיא מלד שמירה וצדעת יש חסיה חמך ושאור נגד גבורה כי שס חלשים במלואו עולה ש' כוס חל"ף למ"ד ה"ו יו"ד מ"ס וצדעותו פשוט כפול משולם מרובע כזה ח' חל"ף חלס חלטי חלשים חרו ר' שור נגד מלת שאר חסר ו' כזה שאור וה' אשר באמצע רמו לשס חלשים שפולה שור והס סוד פאות כי פאה עולה חלשים ולזה בפסח חנו זעירים שלא לאכול לא חמך

החכמים והגבורות בז"א כל א' ובאשר באים
 ויודעים למטה בגרון הם כל א' לבדו וידוע כי שם
 מ"ס היו בז"א ויש בו ג' אלפי"ן רמז לג' אהיה
 סיוד"ל של השם הוא בראש של ז"א והס"א כשורד
 החכמים והגבורות דרך הגרון ומאיד שהוא לשם
 ניתן דם החיות לזרוע ימין ושמאל וגם ללאה וידעת
 כי שם אהיה פשוט כפול משולש מרובע כזה א אה
 אהי אהיה פולה דם וזהו שופך דם האדם באדם :

סימן ה

וידוע כי אהיה שהוא מלך החכמים הוא דם מזהר
 ויחלה הגבורות הוא נמשך לחון דם נירות
 כי היה החשינה של אה"ה חכמים וה' גבורות נלח
 אימא ויהי תמלא שה' מיני דמים עמאים נגד ה'
 גבורות וה' דמים עמאים אשר באים מלך ה'
 חכמים והל"ף החשינה של שם ששס מ"ס שהוא
 השלים החשינה בו משם סיוס היסוד אימא ויולאים
 הם' החכמים והס' גבורות צלגוי שם יש אחיזה
 לקליפות כי כל עוד שהם מוכוסים ביסוד של אימא
 אין יכולים ללחו הקליפות שס-וההתפשטות למטט
 ואלא ליסוד אימא של בינה יש להם אחיזה ומשם
 הם המשך דמים עמאים לה' דמים עמאים וכשבא
 א' אחיזה של שם מ"ס היינו שנותן החכמים וגם
 הגבורות של דמל ומלך החכמים נמשך ונקרא דם
 עהור ומגבורות דם נירות וידוע כי צפחה כאשר
 היה הגוף סיוד"ף ופרעה נקרא על שם עורף
 והנה אלהים צבד הגרון והוא כוד נחר גרוני צ'
 אלהים עולם ויודים נחר וכן גרון וז"א מהצוססת
 בדמך מתוך הקליפה צוסכו דם נירות ודם עהור
 ובאשר יצא ישראל ממצרים נפסק הדם והתחילו
 לירד החכמים והגבורות מהגרון ולמטה וצעוד צ'
 מקיפים סודים שה' חכמים מיסוד של בינה אשר
 הוא שלש של ה"ה ז"א וגם להוריד הגבורות לריך
 אור מקיף נגלה כי שה' חכמים וצ' אורות מקיפים
 הם ז' חכמים ירה' גבורות עש צ' אורות מקיפים
 הם ז' והס' יוד"ף ללאה ורחל וי"ד ליעקב וז'
 גבורות אשר תקבלת רחל לאשה הם מ"ט אשר הם
 ז' קבועות :

סימן ו

וידוע כי הם באגזו חז"ל חסמל עמים חזות
 ועשית

יום מ"ס שצ"חן המומין גדלות ו"א, ואלו סופרים
 ז' קבועות לפי שהם ז' בחינות בכל א' מה' מרות
 גנתה"ה כי כל א' כלולה, והגבורה הא' היא
 יורדת מן הדעת להסד והשנית לגבורה וכן עד
 הוד ואה"כ הם כולם יחד מעורבות ביסוד ומשם
 למלכות יש בחינות ז' מרות שהוא נגד הוד קבוע
 א' יום א' נגד הסד שצחכד יום צ' נגד גבורה
 שצחכד יום ג' נגד ס"ת שצחכד יום ד' נגד נלח
 שצחכד יום ה' נגד הוד שצחכד יום ו' נגד יסוד
 שצחכד יום ששה נגד מלכות שצחכד שהם קבוע
 א' כל פסידת שהר קבועות נגד שאר ספ"י ובספידה
 חנו ממתיקין את הגבורות ששהיכל היוצא מן מולמות
 שצבינה יולא אור מקיף ומאיד הדימין צשם אהיה
 שצבינה שפולה קס"ה כזה מלא ביודי"ן אל"ף ה"י
 יו"ד ה"י, יכוין צשם אצבינת"ן בכל יום אהיה א'
 יום ראשון א' של אה"ג יום צ' צ' של השם המוכר
 וכן עד יום ז' שהוא קבוע א' כנגדן הו' אהיה
 והקס עלמו וכן שהם צ' קבועות וכן כל הו' קבועות
 נגד שם א' משם ע"ב :

סימן ד

וידוע כי אלהים יש בו ק"ך לירופין לכל אות כ"ד
 בתים והאל"ף ראשונה חנה כ"ד בתים והס
 כ"ד אלף הלמדי ר"ע שמתו כזה הזמן כי עקיבא
 עקב כמנין צ"פ אלהים שהם צסוד הדעת וי"ו וז'
 הם צ' יודים האמורים למעלה יו"ד יו"ו וע"כ כזה
 הזמן פגע באלו מרת הדין ומתו ופסקו מלמות
 צל"ג לעומר והעשם שצסוד הצניה הוא למעלה
 דהיינו אימא יש שם א' שפולה ע"צ והוא שם
 אלהים צהילוף הג' אותיות אשר באשע לה"י
 אחרים מאלו הג' אותיות הם כד"ט כמנין ל"ג
 הוקף הדימין ועם האל"ף והמ"ס נמתקו ונעשו השם
 רחמים ונעשה אכדע"ס וזהו צטחו צה' עזי עד
 וזהו סוד ועד הגל הזה וזה השם מורס על מתוק
 הדין כי כשיבא הארה משם זה הכל דהמים וע"כ
 הארה זו צל"ג לעומר ונפסקו מתקן ואלו"ה סוד
 ה' הלמיד"י אלו נגד ה' אותיות עליונות של שם
 אבדע"ס שהוא רחמים ולריך שהדע כי יש דם חיות
 ודם עהור וימי לידה ועצילה והוא כי בז"א יש ה'
 חכמים וה' גבורות ויש ז' חיות וז' שמות מהיד כל
 שמות מהיד שם צבינה והחכמה חיות וכשהם אלו

יום כבוד כי הם נגד ה' קולות מצוה שהם
 גנתה קול עולה לזו פניו ג"כ עולה כך וה"ה
 קול עולה תר"פ פר"ת אשר נקרא פדת והצוה
 כפר ובשאר כל ימות השנה כי יש אכילה ושהיה
 רחוקה נשלת הסנדל תשנים המטה כל הדברים
 האלה ג"כ למעלה ולזה ג"כ אלונו אכל ב"כ שאין
 למעלה אסור גם למטה :

סימן ח

ו' כי י"ג אבא ואימא הם נהנים מן האיל
 מבי א"ה ו"ט מקולות מים רבים ארזים
 משברי ים ר"ה אמר הדור צמחוס י"ו ר"ת אבי
 ומין אבא ואימא לשולם הוא כך ובי"כ אשר
 השבינה עולה למעלה בצוה אינה איכלת עולה
 פנימה ר"ל מקולות אבא ואימא שהוא הכל וזיה
 ולזה אנו מתקנים ב"כ באלו ה' ענינים והם ה'
 מפילות שהיא ה' הכל והיא ב"ב' הדין הא' עילאה
 ה' תהיה כמבואר בזהר במלת כפורים ודע כי
 בשם היום כל מלוי יודין יש בו ד' הדין בשם ע"ב
 ובשם איהו במלוי יודין יש בו ג' יודין הרי ז' והם
 צהויה שכינה בנקודות אלו הם אשר הם ס"ס
 שהם ז' נקודות ומכאן ולמטה היינו בשם מ"ה יש
 ו' ה' הרי ה' בהינתן פה ללפנים חמה כל סוד
 למטה וזה שארה אשר רמו בה צ"ה אלהים במלואו
 אשר הוא ה"ל"ק למ"ד ה"י יו"ד מ"ס ואח"כ צרצוע
 פצוע כפול משולם מרובע אשר עולה מאחס וס'
 אותיות של שם אלהים וכל זה רומז במלת שארה
 כמו שהודעתך למטה שכן עולה ואלו ה' אלהים
 ה' למעלה בחזק וא' למטה הדאשין שהוא במלואו
 ב"ן הוא למעלה בחזק העליון שהם עולים פ"ד
 שלא נמלאו כי הם ר"ו סך עולה אלהים צרצוע
 שם י"ו שנים נאמר בשב"ר אלו יביאו לה לגרון
 מאח"כ"פ כל הנמה העולה ג"כ פ"ד וגשאים עמה
 וא"ס עדין נוספים ה"ו של שנים זה יחזק של"ב
 נהיבות הנמה הם ונתן לו חלי שהוא י"ו ובשאר
 ה"ב"ב כולם והאלהים ה' למטה שרצועו עולה
 מאחיס בחכמה וי' שנים הרי וי"ו ו"ו אלו סוד
 באלף של איהו שבצוה נעשית וי"ד כזה וי"ד
 למעלה ל' באמצע ד' למטה וד' בלקחה מחכמה
 מהמלוי של וי"ד נעשית ה' ד"ו שבצוה שהוא ה'
 נמלא וד' באלף של שארה הרי ל"ב והרי הכל רמוז
 באלף

ועתים ממלכות פ"י כסו"א הו מקבל הארה מהללס
 שלמעלה הימנו והיו אור מקיף וכאשר מקבל זה
 האור מקיף אור גדול וזה מ"ל מ"ס למ"ד ומזהר
 צפ"ו שאינו אור גדול שהוא עתן מזה לו וס"ס
 כי לא כל הלחם לבנו ימים האדם וגו' והיו הכל
 הצלים ז' הצלים שבקבלת נגד אלו ז' מקיפים שהם
 ל' מהללס אשר למעלה מו"א ואל"ד פי' אור
 יום ר"ה, ודע כי צר"ה יש בו הדוש בשאר השנה
 וזהו יובן עם מה שאמר הכתוב ויפל ה' אלהים
 תדרמה וגו' ויקח ה' מללעותיו פי' הוא בוכה את
 רחל אשר היטה מהחיה לאחור ואח"כ שהיתה
 התחלה מן החיה ג"כ נסר אה לאה שהיתה מתחלת
 ז"א לפי שר' של קשר של תפלין אשר הוא כוד
 לאה והיא מאיכה עד למטה ובה חבין ויחזק
 קוביא בפסוק ורחום את אחורי ורכבו רז"ל בשהאבו
 קשר של תפלין ובמקום אשר אמרו שחמש"ה השיג
 את השבינה ח"כ האף התה הומר ארזים אכל ע"ס
 מה שאמרנו יחזק הכל והכל ה' ולא קשיא והצוה
 הוא כי לאה היא כוד מלכות של צוה והיא קשר
 של תפלין ועד חמות לילה נקראת ליל מהלות ואלך
 נקראת לילה ופ"י מתחלת לילה מתפוררין הדין
 ויורדות לאה עד החמה ומשם עד צוקר יורדות
 למטה ויש זיוג אחר יעקב עם לאה וס"ה ויהי
 בצוקר והנה היא לאה ורזה עד הצוקר הוא זיוג
 לאה ואח"כ שנים שלוש מתפוררים הצלים ובגפילה
 אפיס עה הזיוג ופי' הדברים הוא כאשר נעשו
 נה"י של הצוה מוחין לז"ה מלכות של השנה
 ילאה לאחור והיא קשר של תפלין היא דל"ה הבתי
 וכאשר נסר הדין היטה הנסירה ממטה למעלה
 לאה ורחל ויעקב אשר עולה לישראל מיוג עמה
 ח"כ צר"ה נסר לאה ובי' ימי השובה יש נסירה
 אחת בכל יום מדה ח' של רחל עד יום הכפרים
 ולא ב"כ הו עולה עד לבניה ואז כ"ו ס"ר ה'ה'
 גשבות שיש בשכינה מולפ"ך באלה ס"ר השם
 שפולה כ"ו ממשיק אותם ואם מדקדק יותר תבוא
 כי כ"ו הוא כ"ף ח' השם של יב"ק ואז רחל מקבל
 הארה מצוה לא ע"י ז"א וכאשר אנו אומרים ז"פ
 ה' הוא האלהים הו היא יורדת למטה למקומה
 והוא עולה לז"א :

סימן ז

ועתה אני רוצה לגלות לך סוד ה' ענינים של

כה שום מליחה אע"פ שיש שם מלוחות אבל בשמים
אשר היו להך לשיבה ופחינה נשארם מעט מלוח:

סימן ז

וצריך אחת לדעת כי להסיר הכעס צריך לכון
בתפלתו בצבור ג' צרכות הראשונות
כאשר מזכיר ה' יכוין עמה בצרכה הראשונה יכוין
עמה אחיה משניהם במלוי יודין אשר הם במלוי
יודין בשם פ"ב וקס"א יו"ד ה"א וי"ו ה"י אלף
ה"י יו"ד ה"י בצרכה שניה כאשר מזכיר ה' יכוין
עמה שם אלהים כי היא הויה כך יו"ד ה"י וי"ו
ה"י ואלהים במלוי יודין בצרכה ג' כשמוזכר ה'
יכוין עמה שם אדנות ובמלוי שם מ"ה וצוה תופיל
הרבה והטעם אשר יש ג' מיני קנא א' אלף ה"ה
יו"ד ה"ה ב' אלף ה"י יו"ד ה"י הסיר השורש הפ"א
א' הפ"ה כ"ה יפ"י ק' הפ"ה כ"ה נמלא כי הכעס
יבוא מב' שמות של הדינים הקיפים אשר הם אדמי
וג"פ אלהים עולה קנ"א אשר מתחברים זה עם זה
וזהו פ"י אליך ה' אל קנא (ה' אלסיך אל קנא) עם
הכולל וזהו כעס בחיך כסילים יטח בחיך עליה
ק"ך נגד ה' אופיות של אלהים שעושה ק"ך בתים
ומלת בחיך ד' אופיות תסיר ח' נשאר יב"ק אשר
הוא נגד הויה ואלהים שעולה יב"ק אשר ימתיק
הויה לאלהים ואני תשים אלף חיה ציניהם מפריד
אלף מהי המתקוות הויה אלהים וו"ש ישראל קום
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו לעשות הק"ך
אלהים אשר הם בתים אשר עשה אלהים פ"י כל
שאפשר לילך הנצורה סמין וזהו וישעו להם עגל
משכה שעולה קכ"ה כ"ה נגד ק"ך לירופים וס'
אופיות ולכן בתפלתו יכוין להמתיק הויה עם אלהים
והויה עם אדנות ואחיה ולריך לעשות עבולה ב"פ
בשבע יום ג' ויום ו' ויועיל הרבה:

סימן י

ועתה אמרתי להודיעך סוד גדול להסיר הגאווה
צריך לכון בשם י"ה כי י"ה עולה ט"ו
ומלה גאווה עולה ט"ו וזהו אשורה לה' כי גאה גאה
בשם ה' כלומר שעולה בשם אחיה (י"ה) וגאווה
במלואו כלומר שגם מלואו הוא וד"ה עולה ט"ו
וכאשר האדם יש לו גאווה נותן כח בקליפות אשר
יהיה

באלף של אחיה שצנינה ואולי השייכים שחוקים מן
ר"ל כי סג' דלמות הם נעשים ג"ם סתומה כזה ב'
והב' ווי"ן נעשים יו"ד פשוטה בהתחברם יחד ושי
ראשו הווי"ן נעשין ראשי נו"ן הכי מ"ן וארו"ל
בתים בכלל אכילה הוא והוא זיין ימים נגד הו' יודין
שאמרנו שבשני השמות הוא היין מים הו' יודין עם
אלף סג' אל"ף של אחיה אשר יש בה ב' יודין הכי ט'
שאמרנו למעלה שעולה מן הט' הם לדיק כל א'
כלול מ"י ואומר בכלל אכילה ולפי שבזמן ב' יודין
של שם בן פ"ב במ"ם וה' יודין של אחיה בט"ן אבל
במים הט' יודין הם בג' אופיות מס חיו"ו של שתי
נגד הו' יודין וג"כ ב' הויות במלואים פ"ב ה"ג
מ"ה ב"ן עולה רל"ב עד הגה מיין חסר קס"ח
הם ב"פ אחת"ע א' בחכמה וא' צנינה הם ת' ו"ש
של שתי נגד היודין של היודין וג' שמות של
אחיה מ' במלואים קס"א קנ"א קמ"ג עולה הג"ה
יתורים כמנין קנ"א כי השם עולה שיו' לבד אלו הן
קנ"א אורות אשר שואב הגרון שהוא בינה מחכמה
קנה חכמה קנה בינה עוד כאשר תמנה שתי
ותמנה המנין של שמות הויה שהם רל"ב ומנין שמות
אחיה שהם הג"ה אז ישארו בשמים כ"ח יותר לרמוז
כל חך של חכמה בשם רמו א"ב י"ה של שתי הוא
לפי ששתי שהוא מים הוא ט' יודין שיש בשמות
שאמרנו למעלה ובשמלה בזה ה' הוא ימים ובמלוי
ג' שמות אחיה יש ה' יודין וה' של שתי שהוא יש
הכי עשר יודין אחרים והוא ימים ב' ומים למעלה
יש חכמה מי בינה וב' ימים אחרים למעט בשכינה
התאי וזהו סוד ויהי מדיל בין מים ויהי עולה
ה"ל ב' יודין של אחיה במלואו וה' שבו הוא א"ל
כ"ל כי שם אחיה ר"ל בינה מדיל בין מים למים
פ"י בין מים עליונים למים תחתונים זי"ן ולפי
שאכילה צנינה ר"ל חסר שלה כמס"ה והוא עומד
בין הסדסים פ"י והוא שהוא עומד תחת העץ הזה
הצרכה אשר עולה ק"ם נגד חס שלא היה במלוי
יודין ולשם הוא האכילה ובין שתי ואחר שהוא
צנינה הם ימים מלוחים המלח יש בה ב' דברים
הוא קיים הדבר והוא עלמה מרכז דין אצל עכ"ז
מלח עולה מולא שהוא ינקה הם ממתקים מעט
וא"ת האכילה נמי היתה ראויה להיות מלאה אחר
שהיא גם כן רומזת צנינה וי"ל כי באכילה א"א
לעשותן כי אם בשניים אשר הם עוהנים כמ"ש
לפיל צהר השנייים שהם אורות ולזה אינה נכרת

במלוי ס"ג וכאשר אומר שששה בב' אותיות ראשונות
ששם ש"פ יכוין שני אל"ל ש' ו"ה נגד ה' אותיות נגד
ה"ה כאשר אמר בצרכה כשמוכיר ששם יכוין הויה
וארנות במלוי ה"א י':

סימן יב

ויעתה אמרתי להודיעך הסוכב עם בהמה ושיף
גם לשוכב עם הכותית שנאמר עליוסם
אשר בשר חמורים גו' לריך לכוין בשם בן יו"ד ה"ה
א' ה"ה וכל"ב בגי' בהמה שהוא בכלל שזריך
להפענות רי"ו הפניות נגד שם ב"ן שפולה ברי"ו
שהוא פ"ב וקד"ס יו"ד יו"ד ה"ה ה"ה ו"ו יו"ד
ה"ה ה"ה זהו כמנין קד"ס ופ"ב הרי"פ ב"ב כזה י"ה
ה"ו יהו"ד ולריך לכוין בתפנית כמנין האותיות כגודע
וכאשר הוא מתפלל כשזוכיר שם הויה בצרכה אצות
ראשונה ידו"ד אדג"י וכן ב"ה מנן אברהם בתפלת
שחרית ברי"ו כנ"ל שהוא ע"ב קד"ס במנחה כשמוכיר
הויה כנ"ל יכוין ברי"ו אחר שהוא חלק למ"ד אל
אחר בצרכות כשמוכיר הויה יכוין ברי"ו אחר ס"ג
ו"ו אותיות ומ"ה וכו' משם אהיה הויה וע"ב הנ"ל
י' י"ה יס"ו יהו"ד הרי גי' פ"ב רי"ו אחר הרי"ג
רי"ו מ"ג תפלות הנ"ל כאשר יאמר מלפניך מלכנו
ריקס יכוין במלת ריקס ששם הו' אותיות משם
אלהי' צהסי"ן אשר פוליס רל"ה וד' משם ארנות
והכולל אשר עולה דפ"ק כנגד שם סו"ס ביו"י"ן
יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י ו"ו יו"ד ה"י ו"ו יו"ד ה"י
ו"ו ה"י למתק אלו החוריים של שם ב"ן שהוא
קדס. בא"ל שהוא דפ"ק ובכל לילס מאלה הרי"ו
העניות יאמר פסוקי צידך אפקיד רוחי כשאומר ה'
יכוין ידו"ד לורתו שהוא ג' רי"ו כזה רי"ו יר"ו
וי"ר הרי ר"ו ג"פ ויכוין שג"פ ר"ך עולה תרח"ס
ויכוין במלת ב' מלפן ואהיה וידו"ד שעולה תרח"ס
כ"ה הכולל ואז ושז ורפא לו וכאומר עלינו לשבת
בסופו אשר נשצמת לאבותינו מימי קדס ר"ה בגי'
אר"ך הכוונה להמשיך א"ל הנשארים להשלים ש"ע
נאודין ג"כ לו"א וס"ה תרי"ו לריך לכוין כי ארנות
כדי להלבישם בה' חסדים והכולל הרי תר"ס וכשאמר
מימי קדס יכוין שעולה רי"ו וכ"ח אותיות וכונה של
כ"ח אותיות של המלוי ומלוי מ"ס לריך לכוין
למסק המלוי:

והיה להם החמה במלוי בני י"ה וזה דו"ה שיש להם
החמה בדו"ה שהוא מלת י"ה וזהו דוה שפולה ט"ו
וזהו חני מלאה הלכתי וריקס השיבני ה' שהלך לו
השורס ושאר המלוי וד"ה ולכן פרעה שנחנאה
ואמר לו יאורני ואני פשיחתי ו"פ והעפם שנחנאה
שהיה לו אחיה עד הגרון של מ"א היינו גרון אשר
הוא ג' אלהים ולכן גבר בכח אלו הנ' מה עשה
הקצ"ה הכסך אלו במלכים אחרים אשר הם הכחות
של ה"א שהם ו"ה ו"ה וכל י"ה ג' אל"ל ר"ל יו"ד
ס"י יו"ד ה"א וכו' אותיות הרי ל"ג כמנין ג"פ אל"ל
ארנות אל הויה אל אהיה נמלא ששם י"ה הם אל"ל
בצנין ומקום (הם ק"ך מיל כמנין מקום) וזהו מקונו
יש לו להקצ"ה ומסתרים שמו פי' מסתרים מלוי
של י"ה אשר הוא צונה ושמת שם מפני גאווה כמ"ס
רו"ל מפני גאותן של ישראל שנעלה מהם ונחמה
לאמה זהו פרעה מה עשה הקצ"ה הכסך מלד הצונה
אשר הוא שם במלך הגרון שהוא ג' אלהים וזה
שם י"ה מלד בואת שיש צו' אל למתק מלד הגרון
שיש צו' אלהים כדי שלא יהא אז כה לפרעה בהם
נמלא כי תיקון הגאווה לכוין בשם י"ה מלא כזה
יו"ד ה"ה הפנים י"ה לא"ה והמלוי וד"ה לו"א ויעיל
כי הגאווה לה' נתנה שנא' ה' מלך גאות לבש המלוי
י"ה שהוא ט"ו כמנין גאות:

סימן י"א

סוף צרכת נד סעכה כשיאמר צליל ראשון ג'
צרכות כאשר מוכיר השם הראשון יכוין
צויה ובאהיה ושטיסם באדון כי כששטיסם באדון
פולה רג"ל וזה עד שהכלה רגל וכו' וכשיאמר הוצת
לסדליק יכוין צו ג' שמות פ"ב ס"ג מ"ה וכולם
הויות ועולים ק"פ כמנין להדליק עם הכולל וכשאמר
נד יכוין הויה ואהיה הויה ואלד' הויה וארנית
שעולים כמנין כ"ר וכשאמר חנוכה אז יכוין שפולה
כמנין חנוכה פ"ח כמנין ס"ג ב' אל"ל משם ס"ג
וא"ל משם הויה וכו' וד' אותיות והכולל פולה אל"ל
והכוונה חנוכה יכוין בשם מלא ופשוט להם ס"ג וכו'
ויאריך ב' אותיות חנוכה כ"ה עד שיכוין ב"פ שמות
ההויה ואהיה הויה ואלד' הויה וארנית שפולס כולם
כמנין כ"ר בצרכה (ג"ל בצרכה) שני' כאשר אומר
ה' יכוין צו הויה ואלד' פי' הויה בנקוד אלהי' והויה

סימן יג

סימן טו

וצריך חתם לדעת זה הפסוק ירו"ד יספור בכתוב עמים ר"ם עולה ל"ב כמנין הוי"ו וא' ארמית הוי"ו לזעיר וארנות לטוקביה זה יולד שם סלה ר"ת עולה חשמ"ל נהורין ה' יספור בכתוב עמים הוא רמ"ז ס"ת הוא לר"ב שהוא מלוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ומ"ז אופיות מס"ד שמות הנזכר עולה רמ"ח יספור כמנין שמו שפ"ו נהורין וד' אופיות והכולל וכל שמיבת יספור חסר לספר בכתב עולה חכ"ד כל הנשמה מהלל יו הללויה שם בהמר"ה שעולה בכתב עמים עולה קס"א עם הכולל אשר הוא שם ארז"ד זה יולד עולה מ"ב נגד שם ב"ן וי"ו אופיות שם סלה ה' אלהים שעולה ס"ל וד' אופיות עלמס או ה' אלהים בעלמס שם בא"ת ב"ש י"ב נגד י"ב אופיות הוי"ו ארני אהיה למתק אלהים הנזכר נקוד זה יולד סג"ל שורק ר"ם זה יולד :

ועתה לריך להמתיק אלו הם' ארני בשם ירו"ד אחר שעולה שכ"ה מ"ה ארני והמה אח"ז כ"ו כמנין נשא וזהו סוד נושא פון נשא כאשר אפר זאת המלה לריך לכיון בה עילאה דא"א בסוד השפה של אריך שהוא תקון שני מפני שמות מי אל כמון הוא בא"א בסוד הפאות שהוא מקום אלפי"ן וספנים שהוא סוד אל ובשפה עילאה של הפה שהוא סוד שפה נושא עון באמור נשא נשא ה' ארני כפול משולש מרובע בנ' מלואים של שם ה' אשר כיון בנשא הוא המה ע"ב יודין כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י מ"ה באלפי"ן כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א וס"ג מהסי"ן ליקח ג' מג' אלו בנ' מלואין ולמתק בשם ארני כפול משולש מרובע כנראה :

סימן יד

סימן יז

דע כי יחוד זה ברבות הפוכה רבו אוכליה ר"ת עולה ר"ח נגד ד' שמות ב"ן ס"ת ב' אלהים עולה ח"ו ואלף למ"ד אלף למ"ד ה"א עד"ז עולה ע"י ברכ"ו עולה חר"י ב' מלפז עולה ת"ר והה' אופיות של מלפז מלפז גם הב' כוללים הם בה היא כולה הוא רל"ב אשר הוא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והר' שמות אכילה עולה ס"ה ארנים והכוונה כי הב' שמות מלפז ימתקו לב' אלהים לס"ת והד' שמות רל"ב ימתקו לארנות וכל זה בז"א וכל א' מהד' שמות כן ידעו במותין של ג' ובהתם שמות אחד ה' רבו בה"ת ב"ש גשם ועולה שפ"ג עד ש"ע נהורין וי"ג דיקנא של ה"א :

עוד לריך לכיון כאשר יאמר הב' מלות נושא עון כי ר"ת שלהם עולה ק"כ כמנין בתים דאלהים למתקם בשם ג' מ"ב האמור ועוד לריך לכיון כשאמר נושא עון שיכוין בסוד שפה בא"א הכוונה שאור גדול יורד מלמעלה היתה לריכה ללאח דרך שמרות השפה (נ"ל שפה) כדי לקבלה שהוא מסוך ובשיני הפריד האור שלא חרד ועמה בזאת הכוונה תחזור לירד האור הגדול גם לריך לכיון אלו הם' ארני למתקם בשם א' האמור בנ' תפילותיו כאשר יאמר ארני שפתי הפתח ר"ת אשת וכשאומר ופי ר"ל אשת שהפריד מהויו שהוא ס"ת תחזור למקומה וכאשר אמר ארני בשם ארני אשר עולם ק"ל שהם ה' גבורות למתקם בה' הויות שעולים ק"ל ועוד יכוין במנין ב' ארני שהם במנין ק"ל שהם ה' גבורות שנמתק אותם בה' הויות שעולים ק"ל נמצא שנחפילת שמרות יכוין בכל תפלותיו בקר ערבית שכ"ה ימים נגד שכ"ה דינין ולריך להפענות שכ"ה מעניות נגד ה' ארנות שעולים שכ"ה ולריך ללבוש בכל יום מאלה ימים ש"ק ולשים אפר במקום תפילין יפסוק למעניות מלבד יום השבת יהיה אחרונה באפר והכוונה בשק ואפר עולים תכפר כמנין הדינין כולם שהם מלוי הו' שמות וזהו סוד בת שבש פו' מז' מלואים הללו נמצא שהשק ואפר ממתק כל הדינין כולם וגם תכוין שמות ארץ ושמים עולה

סימן טו

ועתה אודיעך תקון הבא על אשת איש כי עון זה המור מאוד ומי שנעונו נלכד בה לכן לריך לכיון בה' ארני שעולה שכ"ה שהוא סוד נער נערה נער שהוא עולה ש"ב ועברה שכ"ה כי מקודם היה נעם נגד ה' דינים וכשבאו האלפי"ן ועשה ארני נמתק הדינין כולם שהם ש"ב נגד נער ועשו שכ"ה נגד נערה וארני :

סימן ב

פסוק לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו
 ר"ת כמנין שכ"ס דינין והכוונה
 הוא שימחקו ו' מ"י לשכ"ה דינין וס"ת תפלה לפני
 כי יעטוף ק"ה הוא ס"ג ומ"ב של ועיר למתק הדינין
 הנזכרים תפלה עולה תקי"ה הוא שס י"ה כזה י"ה
 הא למעלה ס"ה הוא במלוי ו' ובכוון במלוי ה' סיו"ד
 עולה ש' ובה' עולה רי"ו וי"ה עלמו שעולה ל"ה
 הרי תקי"ה לפני עולה קס"א לריק לכוין בשם
 אהיה צורין שעולה קס"א כי יעטף חסד ו' עולה
 לדקס ולפני ה' עולה ר"ב הוא פ"ב ק"ל ישפוך
 עולה חיו"ו הוא ד' יודין מע"ב ק"ל כל א' כליל
 מ"י הרי חס"ו וי' אותיות משם ע"ב וד' מה' כוללים
 השם יולאים חמנו הוא ממלת תפלה בא"ה כ"ס
 מוכ"ץ עולה קי"ז נגד שם ר"ן ושם ס"ה :

סימן כא

ודע כי תשובת מי שכותב קמיע שלא כראוי
 הוא שיסענה מ"ה יום נגד שם מ"ה במלוי
 אלפי"ן והוא אדם מ"ה ופוז לומר כי אני ה' רופאך
 ולכוין שרמו צו ע"ב צד' יודין להסיר הקליפות
 תשובה נוסריקון תענית שק ואפר במקום התפלגין
 ודע כי לזה לריך והוא ירא את ה' בני ומלך ועם
 שונים ר"ת בגי' שדי ועם שונים אל תתערב ר"ת
 תשע"א (ג"ל תשו') תמשיך מ"ט הויות שכ"ט מדות
 טלן ציודין אשר עולה ע"ב לכל א' למלכות שהוא
 י"פ ע"ב ויהי' תש"ך תשא מאלו הט' יבוא רי"ו
 ג"פ שהוא וראת ימין ובאמצע וימשך ג"פ שם אהיה
 לה ועם שדי הרמוזים צד"ה של פסוק זה ובזה יזכה
 ליראה את ה' :

סימן כב

לבטל הכעס לריך לכוין בתפלה בוקר צהוים
 ציודין ואהיה צהסי"ן ובמנחה יכוין
 באהיה ובאלהים ובצערבית יכוין להויה ואדמות ובי'
 הויות אלו א' יודין והב' שם ס"ג והג' שם מ"ה ובג'
 הויות יכוין להמתיק שם אדמות וגם לריך לכוין
 צימוד זה נר ה' נשמת אדם והכוונה לכוין נר ה'
 נשמת ר"ת אדמות במ"ק ר"ת הוא מה' וס"ת ה'
 אדמות

עולה כמנין ש"ק ואפר והכוונה אשר הפריד ארץ
 ממלכות שמים ובזה מתקין אותם עוד לריך לכוין
 צו' מלאכים של עולים ז"פ אדם ובה' אחרונה של
 צינה ובמלואים ה"ה צינה שכולה שכ"ה והו' הויות
 בחלפין שעולה גם כן שכ"ה הויו ז"פ אדמות מה'
 שכולה לכוין בכל התעניות בג' כוונות אלו באדמות
 ובמ"ה ובז"פ אדם יתשוב במנין אודיותיו כמנין
 פעניותיו שכ"ה אשר הוא נגד ז' אדם וד' הויות
 וה' אדמות ואח"כ הב"ה יכפר כי אל רחום הוא גם
 לריך לעצול בכל יום ויאמר בחוך העבילה מי אל
 כמוך וכו' ויכוין ככתוב לעיל :

סימן יח

דע סוד הדקס מפני שלריך לתח לדקס ציוס
 תעניתו כמו שחדע במקומו תשובת כל דבר
 בפרטות וכאשר האדם נותן פרוטה לפני יכוין
 שמת פרוטה פ"י פרט וס' פי' כל פרט הדינין
 ע"ב רי"ו עם הכולל פרט לדקס תחבר ה"ו ל"פ
 והו' פרוטה פרט וה' מפני שמסר לך כה דינין
 וגם טוב לומר פסוק זה כשנותן הפרוטה ליד העני
 והיה מעשה הדקס שלום ויכוין במלת והיה ויכוין
 בזרעות שהוא כ"ו וה"ה ה' אלצעות של צע"ה והי'
 היא מהפרוטה וה' אחרונה היא היר המקבל ואז
 בכוונה צו"א והיה מעשה הדקס שלום כי הוא משים
 שלום בין פמליא של מעלה :

סימן יט

ועתה אמרתי להודיעך סוד הבא על הנדה
 לריך לדעת שפורש נדה הוא משם י"ה
 כצר ידעת שהה' יש לה ג' מלואים יודין אלפין
 והסין אום ה' כל מלואים ה"י ה"א ה"ה עולה אל'
 צ' אל' וב' אל' עולה ס"ב נמלא שלריך להתענות
 ס"ב תעניות כמנין שם ס"ה ותבין בג' מלואים יס"א
 עוד כצר הודעתך כי הה' יש לה צ' ליורים וס'ו'
 דוד"י הצ' יצירות עולים בתשבון כ"ד יש צ' הסין
 בתשבון יס"ה הם צפ' כ"ד הם מ"ח ויו"ד מ"ה יו"ד
 הם כ"ח והשם עולה נ"ט כמנין נדה שם גם זה
 השם ששרשו מיו"ד והו' נדה נד י"ה ותשובתו כאמור
 בס"ב תעניות ועם עבילתן :

ה'איה' הוא ב"פ אלהים ב' אלהים של ר"י גם כן
ה'איה' הם י"ג וי"ג מלוואים אלהים נגד שם משה
שהוא ד' פשוטים ליעקב קס"א שהוא איה ומלוי
מלוואו מ"א י' אותיות סוד הם אסק כדי למתק אס
אסק לע"ר ק"ל וס' כי יעקב כי מלת יעקב יכוין
ס"א שהוא איה ומלוי ועס י' אותיות איה :

סימן בו

ועתה אודיעך השוכה למחייבים ב"ד דע כי
לריך להחטות ה' ימים רגופים וילמוד
בכל יום פ' העקדה בכוונה גדולה כאילו הוא נעקד
על גבי המזבח וגם יתפלל לבזרהו בזכות אברהם
אשר נתנה בכבשן האש יליבו משרפה וכות יתק
שנעקד על גבי המזבח יליבו מהרב וכות יעקב
אשר נגלה בגלות יליבו מחנק וכות שלשן יליבו
מסקילה ויכוין בסקילה ל"פ שרפה הרב ומנק :

סימן בז

כ"ד אשמרה דרכי מחטוא בלשוני ר"ת מ"ח הוא
כ"ד כ"ד פי' השנים לחסד של ז"א מגולה
וס"ת ל"ז מלוי המלוי שם ב"ן והשורש אמרתי תרנ"א
י' אמות השמרה תקמ"י מלוי איה תקמ"ז השורש
שהוא ד"פ ישאר ת"ק מהמלוי פ"ב דרכי רל"ד לר"ד
מד' מלוואים פ"ב ס"ק מ"ה ב"ן וב' משני כוללים
מחטוא ס"ה אדני בלשוני של"ח ואל אדני מלת דרכי
בא"ת ב"ש קגל"ס שני אלהים כוונת הניקוד השמרה
דרכי ר"ת הקריאה וקרא תיקון מ"ה ולריך שהדע
כלל זה משם ע"ב מחכמה יולא אדם מפני שמילואו
מ"ו וא"ו הוא ועס הכולל ומאדם יולא מו"ה כי"ד
תסיר שם הויה כו' ממ"ה ישאר מו"ה וכו' ה' בחכמה
יסד ארץ ומלוי מה' שהוא ע' מלוי פ"ב הוא מ"ו
נמלא י"ע ומ"ו עולה ה"ס כלל אחר מלוי איה של
בינה היא דס ודס הוא חיות האדם אשר הוא ת"ת
והבו סוד שופך דס האדם באדם דמו ישפך פי' דס
שהוא מלוי איה הוא אדם הוא חיות הת"ת :

סימן כה

סוד המילס לריך לדעת כי מילה עולה אלהים
פשוט עם הכולל וערלה אלהים מלא שהוא
ש'

ה'איה' ש"ק הסר אדם חופש כל ס"ת משל. הם
ש"ע נהורין הם ב' א"ל של"א כל מדרי בטן ס"ת
לדיק שהם ט' יודין ע"ב ס"ג ג' יודין ובמ"ה יוד
אמת ובבן יוד א' הם ט' (וג"ל כ"ד) יודין יב"ק
חופש כל מדרי בטן עולה אל מלוי אלהים הוא וג'
אותיות וה' אותיות של שם אלהים הוא ל"ח הויה
ק"י אותיות מלוי י"ז של אלהים השם הרי מ' של
אדם והב' אלוי רשזו לד' הויות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן :

סימן בג

כי ראו עבדיך את אבניה ר"ת בגי' ארץ אלהים
בזלואים באלפין ס"ת כמנין אמת איה כ"מ
פעמים איה עולה אמת ז"פ ס"ג עולה אמת ואת
עפרה יחוננו ר"ת פ"ו אלהים כמנין וס"ת תה"ו סי'
באמת נחקיים אפי' עולם ההבו :

סימן בר

סוד שם אנכי וגו' ר"ת שב"ע כמולא שלל רב
ר"ת הק"ב ב' אלהים שעולה ש' והב' שעולה
ד' וט"ו של המלוי של אלהים וס"ת מ' כנגד י'
אותיות המלוי כמולא שלל שלה כן והכולל של (ג"ל
שלל) עולה שם שהוא ע"ב ס"ג מ"ה ב"פ ר"ב ק"ל
שם ב' הו"א כאל"ף א"ת ב"ש מלפך בגי' ש' שם
אנכי על אמרתך ש' שני אלהים כמ"ש וס"ת שם
ב' הויות במלוי יודין השני ס"ג ומ"ה ושני ע"ב
עולה שם אנכי על קפ"א הוא סג' שמות ע"ב ס"ג
מ"ה אשר עולים קפ"א אנכי על אמרתך סך תרפ"א
כמנין י' אדנות עם ה' שמות והכולל שעולה תרפ"א :

סימן כה

סוד תהן אמת ליעקב ר"ת רי"ו רי"ו ב' רי"ו
שהם ו"פ ע"ב שכל רי"ו ג' שרשו מתחלת
ה' שהוא שם י"ה מהעורה רי"ו תסיר הו' תחת
הרי"ש כי היא כזה ה' ורי"ו א' מג' אותיות יודין
תחת לורת ה"ו הוא לורת י' ור' פזה ה' יה"ו יעשה
רי"ו ס"ת תנ"ב הוא י' הויות י"פ מ"ה שהם ה'
חסדים וה' נצורות אמת ז"פ ס"ג עולה אמת גם
חני תהן תכ"ה שם ר"ת כל הנשמה תכלל ושרשו
ב' אלהים אשר הוא כל מ"י וי"ג אותיות שכל שם

מדה כנגד מדה ולכן מחמטים כדי שיפלה במעלות
הנפש או רוח שאכל וטוד טפס אחר כי האכילה
היא ממטה למעלה ששולחים אותה לבוף עוברת
היא מלמטה למעלה שפולה לראש למוח ובהצטית
מוסף מלמעלה למטה בשפע :

סימן ר

סוף הנסירה דע מתחלה היא אחר באחר
והענין ה' ה' חסדים זו וכן ה' גבורות
לילה ונתקצרו הדינין לה ולו כי מלא מין את מינו
והוא אחר באחר וכדי שיהיה הקליפות שולטות מזרו
פנים בפנים כי כל זמן שיש פנים הזיווג בצד רוח
ברוח דבוק נפלא והיה כך עד שבה אדם ופשה
מנות והיה פנים בפנים וכמו שחמה כל אדם כולל
כל השולמות בן מלאהיו וכל מה שאנו עושים עד
חג העלמה עשה הוא כרבע והיה ענין הנסירה
משה קבץ כל החסדים זו ונסר כל הדינין ובשעת
הזיווג ירא ה' חסדיו והשפיע בה בה' גבורות
ונתבסמו כל השולמות וזהו פנים בפנים ודע כי ג'
קשרים צורך לו נה"י וצורך המ"י לה א"ב ופרק ג'
כל העורה ודע כי יסוד שלהם הוא הג' מדות מא"ה
הי"ג הנשוא י"ב היורד ונעשה יסוד וכן עשה
לורה בשלו :

סימן רא

ועתה אודיעך פי' אם ככה את עושה לי הרגני
כא הרוב ואל אראה ברעתי והקשו רז"ל
ברעתי היה לו לומר אבל הכוונה כי משה היה גזע
שלו מן הכל וכו' משה משה ש"ת הכל וכן בלעם
היה מן הכל שכל מן הכל הוא כל מן בלעם נמלא
כי מרע"ה ובלעם שניהם היו מגזע אחד וחומר
אחד אלא שנאל"ד כי כאשר חטא אדם"ר והטיל
הנחש וזהמא בחוה ומה היהת אם כל חי ומאז
והלאה כל הבאים והנולדים היו מורכבים מטוב ורע
וה"כ משה היה מלד הטוב שבהכל ובלעם מלד הרע
שבהכל וכבר ידעת מאמר הרשב"י היות ראשי
הערב רב יונס וימבסום בני בלעם ומרע"ה על
היות הוא ובלעם מהכל כנ"ל והערב רב מן הרע
של הכל גם כן ולהיות הערב רב מחלקו ולכן היה
משה משתדל בליהם ולכן אמר הב"ה לו לך רד כי

ש' וס' אותיות אלהים נמלא שדרך המוהל לכון
כשרואה פרות הקטן שרואה כח הדינין כולם כי
אלהים פשוט הוא מדה דין הקשה ולכן הוא במדת
הגבורה ואלהים מלא צמנין עולה עם אותיותיו
ועתה הוא בה למתקם בהויה ואדנות שפולה כמנין
המילה עם התיבה ולכן הקב"ץ על המילה פי' אם
ממתק עם אלהים פשוט ומלא להויה ואדנות שהוא
בצרכה וכשעשה פריעה יכוין כי בהגלות העברה
הוא דמות י' הוא חוהם הפך הקטן דמות שדי כי
מקודם בהיותה מכוסה אומר ש"ד כי לד הב' זרועות
והראש הוא דמות ש' בסוד וישא אהרן את ידו והזרוע
וחצי הגוף דמות ד' שהוא ש"ד ובהתגלות היו"ד פתח
בפריעה הרי שדי גם דע כי מלת פה עולה אלהים
לכן אנו מוללים בפה לומר כי אנו מושכים כח
הדינים והקליפות ממדת הדין הקשה שהוא אלהים
ולכן אנו מוללין גם כן ציין לפי שהדין הוא גבורה
והחלק עם הכל גבורה בגבורה וגם להוילאו לרמ"ח
איברים באופן כי לריך המולך לכון כי הדם צורך
מה"ל והיין אדום הוא מדה הדין מלא מין את מינו
ונישר לכן אנו זורקין היין בפה על המילה לומר כי
זלא הדינין מצפנים כח הקליפות עם היין וישאר
ממותק עם שדי עם הויה ואדנות שבסוד המילה
כשמבדך כנ"ל ואשרי המוהל :

סימן כט

ועוד שמעתי מפי הרב זלה"ה שהמוהל מינוק
בזאת הכוונה לפולם לה יטמא והויה עולה
יב"ק במעברת של רישא ראש ושל יד הא' ב' זורות
א' אז יו"ד הוא נגד שם אלפי"ן אשר עולה מ"ה
עם הכללים ודע כי אלהים במלואו עולה ש' כמנין
מלפך בחלוק ה' אותיות וכוון שהלטים שהוא המלכות
כולל מי"ג מדות אשר חלקם יו"ד שחליפו מלפך
ויש בו מ"ה לכון שמלכות מתמלחות שי"ג מדות
ומשם שהוא באלפי"ן מלא שהוא רומז או במדת
ת"ת וזה יהיה תמיד נגד עיניך כי לפולם לריך לכון
בשם אב"ג ית"ץ שעולה שי"ר וזה השם במדה
הקליפות וגם המקשרים שעולים עם ו' קלוות וזה
אב"ג ית"ץ ונאל"ד כי סוד התענית להעלות במעלה
היות נפש או רוח מתיזה לדיק או אם הוא אביו
או אמו או קרובו אשר בא בגלגול אבל אותה או
בשאר או בפירות כי הלו דברים יצאו בגלגול דומה

שהם שמך ו"ש ז"ל שהוא מתנות קבלו להתייר כי
 ר"ה לכוסר חף חלקו הרע והגס מזר עליהם באמרו
 למה הרעות וכן למה ה' יחסר אפך בעמך והוא
 הכל על ערב רב שביה עמו שיהי משתדל על היותו
 מחלין והכוונה כדי להרחיק הרע מהכל ולעשות
 הכל טוב ואמר מרפ"ה כאשר אמר והאספסוף אשר
 בקרבנו אמר אם יבא אל מועצתי יותר טוב אם לא
 תשא מעלתו כי ההרגו מפני שיגזרו הערב רב
 הרע והטוב ירחק ממנו אם יתפזר אותם לך הרע
 של הכל וזהו סוד כלש המות לנחם ר"ה הכל ופי'
 כאשר יבלע המות של הכל שהוא לך הרע של הכל
 אז מזה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים כביכול
 הטלומות ה"ה כביכול וזהו הבין למה באומות
 העולם קם בלעם הכוונה שיהי מנוח ה' עם משה
 וזה לבואה וזהו הגם בדרך לקחתי ר"ה הכל :

סימן רב

סוד ר"ה דע כי הם ברמל ויום א' של ר"ה הוא
 למה ולכן הדין קשה כי בהיותו בנה"י של
 בונה השם של אלהים ההעוררות כל הדין ואת
 אשר אוהב ה' אוהו ידן ביום ב' כי פה הדין
 נייחין בריבא וקשין בסיפא ולמעלה בלמה הוא בספק
 כי רחל המוחין שלה הוא נה"י של זעיר עולם
 דמכורא ומתחלת עמוד השפד עד חלות היא רחל
 שהולך ואור עד גבן ביום זה והואיר ברקאי ומה
 הבין סוד ד' מיני זיונים א' בתחלת הלילה בבהמה
 ובחצי לילה שונת ע"ה ובסוף לילה שונת ה"ה שונת
 למחלה ולמטה לסדר הקרבנות כי בזמן שצ"ה היה
 קיים לא היה צריך להפלתו כי הקרבנות היה
 מיחד צפרטוף שלם ופנים בופנים ועתה צמוותו
 שצ"ה חרב לדיכין אנו לכיין בשאלותינו בצרכים
 הברכה אל עליון גומל כמו שידוע בכוד נקודות
 צפרטות :

סימן רג

ובר ידעת כי בהיות זעיר כוללת ב' מ"ג ושם
 נקודה בכוד פרישה ולכן אח"כ בחג"ת
 נה"י לעולם בכל הג' נשארתי רשימו הוא י"ד כי
 עולה עמו אינו יורדת והנה בתפלה בלחש כאשר
 אנו מתפללים היא בלגה והיא בהוד ג"ה של א"ה

כי גג"ת של נשמה לחבא ואימא ונה"י לכל ה'י
 קמות כאשר חוזרים העמידה הוא מקבל הארה
 מהבד והיא בגבורה בחלות היום מתחילין דינין
 לפורר והיא חוזרת לאחור ואז ירדו למטה עד החזה
 אמנם מאחר שלום ואם יתה היא מתיחדת לא היו
 דינין ובפרט פנים צפנים ובתעוררות הדין בחצי
 היום אז היא חוזר באחור ו"ש הליוו ז"ל ואתה
 הסיבות את לבש אחרנית שליבת הדין ועכ"ז עד
 הלילה אין קליפה וכשמתחיל הלילה אז חוזרת רחל
 בקודה והיא ערצית ערב רב וזהו עד חלות לילה
 ואילך חוזרת לילה בשלימות כל הפרטוף יעקב עד
 למטה ואז שונת ע"ה בחול מורה שהתחלת ההעוררות
 רחל עובה ויוג וזהו חדשים לבקרים רבה אמונתך
 ר"ה רחל פי' רבה למה באמונתך שהוא רחל
 ואל"ד כי בחר הוא והיא בלגה ולכן אור"ה בלגה
 אשר הוא נלח הטוב שמך הוא הוד שים שלום הוא
 גג"ת הם ראשי חדשים בחדשים - והנה כל הלילה
 היא למה עד עמוד השחר וזהו ויהי בצקר והנה
 היא למה גם הדע כי בליל שבת בג' אלהים שבוכלו
 וג' שביטי כוללת נה"י זעיר וזהו חק"ל בחורה מעון
 ז' וזהו גג"ת בקידוש היין חב"ר וקראל זעיר שהוא
 ראי לזרופה וכעין מ"ש קליפות מדבר רק"ל הוא
 הלל של נה"י וזהו אם תשיב משבת רגלך ובבקר
 שידוש מן קבלת שבת עלייתו ועלייתו בתפלות בד'
 מדרגות הג' מהם וזהו ישמח משה במתנת חלקו
 אשר הוא עולה בנה"י שבבניה כי עבד נאמן קראת
 לו בהיות ז"ה חוגמת מעטרו כעין ב"ן נעבד נעשה
 ב"ן וה"ה ישמח משה במתנת בנ"י ב"ן ודע כי
 למה המשמח בתחלת הלילה בשלמות כמו בחול
 בחלות ואילך באז שונת ע"ה מהלום ואילך משמח
 רחל ואז היא שונת ת"ח ובמוסף וכל עלייתו באבא
 ואימא ומיחדים עמו בצקר וערב שמע ישראל אז
 הזיווג בלם אינו רק על מאירת נפשו לקדושה כמו
 שמסר אברהם נפשו באור קשים והלריך לבא לא"י
 להיות בעבור מהלם לחלת וזהו ויעבור אברהם בארץ
 אברהם בחומה עד שבאו לא"י וילאו ה' הסודים וזהו
 סוד עולמות ו"ש בהנראש באברהם וה' גבורות
 כללו בשם זה וזהו אברהם מגייר אנשים ושרה
 מגיירת נשים תיקנו צבינה ואיכו מתקן הגבורות של
 אלהים לעשות להוות וזהו אלה תולדות השמים וכן
 ביום שעות ה' אלהים ולהוות כי שרה ה' גבורות
 וילחק מגבורה אחר ולשרה בן ושבו הסעודה וכן
 במנחה

אורו לקליפה וד' כי יש ד' מיני תשובה נפש הא' בעשייה בהיות נאחזים בקליפות ופה הוכח נתקן כי לפעמים הוזרים לקדושה בענין ירדן כ"ח הוא מלא כל כל גדומו הולכים ומגוללים מלא חו"ל אלא פומד במקומו שהוא רובו ח"י כן השכינה היא בסוף המדות כידוע בסוד האבנים אשר לוחם חורה להקומם ולכתוב עליהם התורה באר היטב ולעלות קצת קדושה אשר הוא עם וזהו סוד עדי מקלט ולהעלותה הם ג' פ"ב שגם לעתים נאמר ויספת לך עוד ג' ערים ודע כי הג' שמעבר הירדן חוק לארץ הם ג' קליפות והג' שבה"י הם הורדת מלכות של יורה בעשייה ולעמוד לבא שהכל בא"י הג' של עשייה ומלכות בהיאה ג"כ של יורה והאילות לי"ג דבריאה וזה גלות שכינה כן יגלה הרומה אמנם אם יעשה חטא שגלה שכינה של עשייה בזרועות של קליפה ולפעמים בג' תחמוצות ליריבים ולפעמים למלכות של קליפה וכן לג' פולמוס יורה בעשייה ובריאה ביורה י"ד חלוקי כפרה הם :

במנהג עלות ישראל עד ונקט והה"כ עד עולר אורר רצונו עם להם מאחוריו אמנם יעקב ורחל לא הלא למטה מהקוה בתוך אבא ואימא ולכן ויטוהו עם וזהו אהה אחד אהה הכמה ופמך צוה ישראל גוי אחד בארץ באומות בהיותם באים כן למעלה יהוד שלם אברהם יגל כי אמנם יעקב ובניו ויטוהו צו לבד כבוד ירפם כי איש חלק הוא משה מחציו ולמטה איש הם ולמעלה מלאך ויוכה יעקב ג"כ לנפש יצירו וידעו מה שלא היו יודעים ששאלו איש ה' בקרבנו אם אין מנוחה עולה ק"ג עתיד להיות נחמה ויש אורות החכמה בהכונה אשר עם ע"ה כי צרכה לעולם למעלה באבא ומ' מאורות הנשואים לתכלום הם כ"ח וכו' בהיות בהסדר ורחמים כוללת אור ומראה וק"ו בגבורה :

סימן לד'

תשובה תשובה ה' והכונה האדם כולל כל העולמות וגם הם לא זכה נפש אלה מעשייה מוכן הוא בצורת ו' למאני כולם והב' זוכה לנפש מעשייה כי נפש כולל רמ"ה איברים ושם"ה גידין וזהו כולל גדול וכאשר חטא הגם לפי האבר שחטא בו צרמ"ח והרמ"ח והשם"ה מהנפש עלמה וכאשר יס לו נפש מיורה או מבריאה או מאילות כן פנימה חטאוהו וכן חטא אה"ר שעשה פנימה חטאו לפי גדלו שהיה כולל לכל העולמות וכן לכל לדיק וחסיד כפיין ר' זכאי וכפי גדול תוקף גדולתו כן תוקף ילרו וו"ש חו"ל כל הגדול מחברו ילרו גדול הימנו גם את זה לעומת זה עשה אלהים וכמו שיש ד' היכלות צטברה כן בקליפה גם כי יש הפרק גדול מידה מיורה מעשייה או מבריאה וש"ה לופם רשע ללדיק ומבקש להמיתו פוגמו ומי שאין לו נפש רק מעשייה עושה פגם בעשייה בחטאו אם לא עשה תשובה והנה ד' חלוקי כפרה עבר אדם על מלות עשה ועשה תשובה לא זו משם וכו' כי פגם בעשייה שהפריד מלכות לכן תוקף התיקון להשיבה למקומה, ודע כי הפנימות הם בהויה והפושטים בו מפני שד' אוחיות הויה הם נגד ד' עולמות באויה עולם שפוגם פוגם באויות השם כי עוד שם כן בעשייה ומ"פ ביורה כ"ג דבריאה וע"כ באילות עבר אדם על לא העשה יעשה תשובה תשובה תולה וי"כ מכפר בהיות כי הפריד הם' מעשייה מורדין

סימן לה

וְנִרְאָהוּ לדרוש אם עבר בעשייה ועשה תשובה ישיב המלכות למקומה ותחבר צמ"ח היינו תשובה או באופן אחר במעשיו הרעים הפריד ת"ח מבינה עתה בתשובה יחזור וישיב ת"ח באימא בעלות המלכות ואז יעלה גם הוא וזהו תשובה ה' המסוכס ותשובה שהוא הבינה או באופן ג' והכוונה לפעמים פוגם בהויה פירוד בין ת"ח לשכינה והוא חדר תשובה למלכות ואז בהארת יחזור מלכות לת"ח אשר גורם השכינה צרידה לחברם וזהו תשובה :

סימן לו

וְנִרְאָהוּ לד' חלוקי כפרה הוא פוגם בעשייה ממ"ע עשה תשובה נתתקן וסיס מחייבי לאוין או פוגם ביורה של ת"ח נהפדה המלכות ונסתלקה ה' קליפות עשה תשובה חזרו למקומה ואותו החלל אשר בין ו' קליפות היא רוחה להשיגם ולא יכלם לפלות ואז תולה עד י"כ שאם באים אורות הבריאה ואז עולה להם וזהו תשובה תולה ויום כפור מכפר עבר מחייבי כריתות שפגם בעולם הבריאה או תשובה ויום כפור תולין ומגם גדלעיל עד אשר יבואו עליו יפורין

יסודין מואבד ואימא יסוד יכתיב יס ואלו נחפז
 לגמרי עבר בחילול השם אשר הוא בעולם האלילות
 גרם מות במקום חיים עד אשר יבית תשובה וי"כ
 ויסודין תולין כדלעיל ומיתה תמדת מדה כנגד
 מדה, הציב להכעיס ויודע רצונו ומסוין למרוד בו
 אז גרם לעולם הקליפות אשר לוקחים כל השפע
 אמנם מידם יגיע לנו בענין הגלות ובה יובן מאמר
 חז"ל גדולה תשובה שדורות נעשים לו כשגשום ואמרו
 שגבות כזבות והענין כאשר הוא עושה להיאבדן ועשה
 תשובה להקין כל העולמות אשר מוצא הקליפות מה
 שהיו לוקחים גם בעדם וזהו בלע המות לגלגל שלא
 יש קליפה כללי ואל"ד כי יש מי שפוגם כל העולמות
 שלהן בח"ה עשית ובה"ה צריחה ובה"ה האילות
 והכל בלימוד בעשית פוגם מי שלא ראה בפעם
 המקרא ויורה פוגם מי שלא ראה בראיות באמרו
 ראיה לדבר ובצריחה פוגם מי שלא ראה לרמס
 ובאלילות פוגם מי שלא ראה בסוד וזהו פד"ס
 והוכיח ללחוס בסודות החורה יזהר לרום המעלות
 וזהו יעשה למתקם לו :

סימן לו

דע כי הנדיקים פה עושים זיווג וכמותם כל א'
 לפי מהו והסן מאמר רז"ל פעם א' כל ישראל
 יש להם חלק לעוה"ב סוג שני מוזמן לחיי עוה"ב
 סוג ג' מובטח לו שהוא בן העוה"ב וכן יש לדעת
 לדרוש זה למה היא רחל כחזה מהחודים ולמה ג"כ
 זעיר היה להיות ראשית בח"ה בתבונה ולזה נשיב
 ג' טעמים ה"ה הם (נ"ל שאם) המאליל היה למטה
 יותר ג' ח"ו ה"ו שולטים אשילו בכתר שבה טעם
 ב' לז"א דע מה שארז"ל כל המתאבד ברבוע אמה וב'
 חומשי באלכסנדר הענין הוא דע כי הכתוב אומר
 דורי נסע וגלה כאהל רעי והכוונה החז"ל אין
 הסורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה
 והענין כי כבר ידעת כי נה"י הצונה נעשין עלמותיו
 כלים למוחין עצמם וב' שלישי הח"ה אמנם היותם
 נשחרות למעלה כמו כהן הכלים שהאור מוכיף
 עליהם וכדי לגדל במקומה שילך אור פנימי ח"ה
 ג"ג של בינה לגדל נה"י דידים והשלישי על כלו כי
 דע לך כי ה' בינה שהיא ה"ה היא וסם של מעלה
 של יד פירוד ונתגדלו מכת אור החיות עליו מהכלים
 נעשה יוקף לז"ה לערך למעלה היו לכלים ופה

צמוד מקיף ולהיות נה"י וב' שלישי ח"ה לירדותם
 בז"ה נקרא מוחין וזה היה כדי לקיים המורה שהוא
 ח"ה ולכן לא היה יכול להיות למעלה ז"ה יותר
 מטעם שאמרו מחדת הבינה. עוד טעם ג' כי
 האור בה' מבינה נעשה כאהל מהפסקת מכאן ומכאן
 ולכל אשר אם תהיה ראוי יורד דרך ישר או דרך
 שפועה פי' ב' חומשי שאמרו והוא סוד ה' חסדים
 סוד ה"ה של נסע והס' של נסע הוא סוד ב'
 חסדים ושליש השתומים א' בחסד וא' בצבורה ושליש
 צעיר עוד מקום סוף נה"י הצונה והשליש עולה ה'
 כי כל א' מהחסדים עולה כ"ו שנית עולה צ"ן
 ושליש משמונה זמן סוד הסמ"ך והענין של נסע וב'
 שלישי י"ח אינו נחלק לשלישית כמו שכתוב למעלה
 אלא ח"ה ח"ה נמלא השני שלישי ח"ה וב' היות בג'
 ע' והכוונה מה שנראה צעין והדבר הנגלה וזהו
 דורי נסע וגלה כאהל רעי והכוונה דע לך כי
 הוצרך המאליל העליון ית' לעשות זה האהל כאשר
 ירבו המוחין בזעיר היו נה"י בח"ב של זעיר בורעות
 ואח"כ במקומו נמלא כי מעברם בג' מקומות לכן
 העליונים חצ"ד ג"ת חפלים לח"ה למטה כי כל
 דבר שרשו למעלה כידוע כי ירדו ה' גבורות ישאר
 האור לעיל וכן חשק האורות לירד אז נעשה זה
 וזה שבת ומוגע האור אמנם בעליות האור כיון שהוא
 יגלה אורו רב וזהו סוד הכתוב דורי נסע וזהו סוד
 מענין העליות האור כשנגלה ומגיעת ועליותה היא
 סוד טובה והסכך והטעם כי לרוך סבבים נראים
 כי סוף יגיע למעלה קלת הארה אבל ח"ו לגמרי
 לא סיכך, נחזור לנדיקים יש לדיק אשר עושה זיווג
 בזה העולם כמו צניח בן יהודע ולמעלה צאצא
 ואימא כי אין לשם זיווג רק על ידי קידוש ה' כמו
 הרובי מלכות או שפת השמד ח"ו ואנחנו קלת בק"ש
 והנה צניחו בן יהודע הוא בינה יה"ו י"ה למעלה
 ודע בן איש ח"ו בהיותו בחיים והוא האריה סוד
 אריה שאג הוא ג"כ כוודע :

סימן לה

דע כל ישראל ר"ל כולל כל הנשמות מוזמן
 לעוה"ב ר"ל להיות לעתיד לבא והיה
 אור הלבנה כאור החמה ואור החמה וגו' כי בעת
 ההיא כ"ד החיות בשכמ"לו ובעת הגלות הוא דך
 וזהו אל יסוד דך נכלס וזמן צ"ה ה"ה כ"ד לפתור
 לבא

לכא כ"ד כ"ד וזמן שהמע"ה יורה כי היתה שלמה
 במלואם הכונה כ"ד א' הוא שלש אור כדור וכו'
 שלשים נגלים ולפתור לכא כל השלישים וגם השליש
 סהם ג' כ"ד יעלה ע"כ וזהו וסיס ה' למלך והיה
 כדכד שמתוך פי' כי התעלה וספן מה שארז"ל
 חורבן בית עולה תי"ב חסוב ב' תהיה תי"ד והוא
 ב"פ אור הסור הכח בשרשים היינו האל"ף ישר
 צני' ב' ור' ור' והחכב הב' אורות לא"ל לפי פלוים
 של לדיקוס כך זיווגט ומי שזכה לעשות זיווג אבא
 ואימא וזה שירא שמואל הנביא שחא ח"ו נדחה
 מואת המדרגה וו"ש ולמה הרגזתי להפלות ולי
 לזאת האל"ף שהוא נאמר עליו מוזמן לחי העוה"ב
 וזהו אשריך ר"ע שאהה מוזמן לחי העוה"ב וענין
 מובטח לו שהוא בן עוה"ב וזהו מדרגה על כולם
 שפעה זיווג כענין ביניה בן יהודע וחבריו כמו ד'
 שמתו בעטיו של נחש כי השלימו עצמם בזה העולם
 ודע כי האדם נכלל בה' פרטופין והם נפש רוח
 ונשמה ונשמה לנשמה נקרא חיה יחידה והם כתר
 חכמה מלכות ת"ת והעשה חשבון כי האדם רוחני
 זה בזה הנפש כלול בכל האברים כי החומר הוא
 לבוש לפנימי ולכן בוף ה' פרטופין הן עד שם נכלל
 א"א ולכן עד מלכות אילנות וזה עלמו אבי"ע ודע
 כי נפש מלכות לרוח אחר פנימי ורוח לבוש לנשמה
 וכן עוד יחידה פנימה הכל ונקרא מא"א יחידה כי
 אין לו זיווג באבא ואימא ות"ת מלכות ונקרא חכמה
 מה' טעם חיי החלק ת"ת ובינה נקרא עץ החיים
 עץ אהיה צויר"ן קס"א והנה א"א כולל האצילות
 לכתר וחכמה שלו גלגולת ומחין לשם פנים למעלה
 שאין ירידה אמנם מבינה אשר הוא הגרון משה בעת
 סכתר לאבא ואימא ודע שהבינה עצמה שהיא עץ
 החיים נקרא שופר כי שם ש"ך דינין ש"ו וי"ד
 המחזיק בשופר הרי ש"ק ויולאים מל"ב נהיבות כל
 א' כלול מ' והיא הקנה וע"ו אחרו עוה"ב אין בו
 לא אצילה ולא שתיה כי משם יולאים הו' קולות קול
 ה' של המים שהם ז' הכלים אמנם הושט הוא
 מחפשת עד למטה והם שמו העם ולקמו והם
 ז"ס ד"ס:

סימן לט

בהזור לא"א ח"ג שלו הם נשמה לאבא ואימא
 ולכן הגבורות מבינה ומלי ת"ת שלו נשמה

ליסוד אבא ואימא והשם ת"ת וזה"ל נשמה לא"א י"ו
 קצוות שלו ובאשר ראה המאגיל ית' לעשות ז"א
 לזיווג אבא ואימא אם היו המאורות באים תשס לא
 היה אפשר לקבלם ולכן עולה גס"י של א"א מעלה
 למעלה ואז היה זיווג אבא ואימא כולל כח הסיפה
 מלד אבא פי' מחב"ד שלו וכן טיפה מלד אימא פי'
 מחב"ד שלה כת"ב באו בינה של הדעת ויסוד ועין
 היסוד של בינה ואז נכללו ה' חסדים של אימא
 אלה שהחסדים שלו אימא נקראו גבורות כאשר
 ידעת כמה פעמים להיות כי דינין מחצרין ממנו
 ואז ילאו כולם של ז"א ונוקביה וכשאר ח"ב של אבא
 בינה שלא היתה יכולה יסוד בינה לקבלם גם
 החכמה שלה הם מחשבה נשאלו וכבר ידעת כי
 כשים טעם שהם ח"ב שלו לריך מכריע ואז דעת
 של אבא נכלל בפת יולאה מיסוד וזהו דעת שניה של
 ז"א וזהו כי אל דעות ה' והם למעלה אשר באים
 אל הטיעוק בהיותו כח מלוה שהוא עולה אחר
 הכלים מים הולדו ודע כי כדי לעשים מוחין ולעשות
 פינה נתלי' חכמה שבא בגלגל שלו ונלח שלו בח"ב
 שלה וח"ב בגלגל שלה וכן מבינה עם הוד שלה ודע
 כי בעת אלו נחלק בח"ל אלו ד' חלוקים לג' חלוקים
 מנלח נלח שם ג' חלוקים ועשה נלח חכמה לר ימין
 וכן הוד לר שמאל הוד בכח מחלק יסוד של בינה
 כי בינה היסוד שלה חלק א' אמנם מאבא ג'
 חלוקים כי נעשה השלים ת"ת החלק ביסוד הבינה
 וכן מיסוד הבינה נקדו ומסלק (ג"ל ומחלק) אבא
 שאר ת"ת ויסוד ומד' הגבורות נעשו לה כלים
 ופרטופין וילאו מהוד וכללו ביסוד ואז נמלא כי היות
 שם נכללים החסדים וילאו מגבורות לכאן ויבן ה'
 אלהים אה הללע מלמד שנתן בה בינה יחידה ודע
 כי יש ג' חלקים בדעת שלו שהוא ת"ת מעלה
 מלכות ה' כי ו' שלו כולל ה' חסדים וה' גבורות
 לכן האיש יחד קלקל והיא קל לבדה ה' גבורות לכן
 דעתה קלה קל ה' חסדים וה' גבורות הב' ביסוד בינה
 מלובשות במים שלטן יסוד שלו האור נשאר בו ואין
 לה למחין רק הארה אשר עובר ופושט ביסוד
 שלישי להיות זרם למעלה ורחבה מלמטה לו בינה
 מחפשת ברוחק ולזה מיסוד שהוא לר מהיכן היא
 רחבה ומחפשתה זרועות והגוף הוא באור של יסוד
 עד למעלה לכן ראשה לר אח"כ האור של יסוד בה
 ומשם החפשתות שלה מח"כ רחבים יותר ומשם
 דינין ודמים ומת' גבורות לה' דמים טמאים ועשם
 נפיש

אמנם מי שיש לו קנאה במילי דלמלא היא נאכדה מהם וזהו ורקב עלמות קנאה גם אחרי צד יאשיבו והכוונה כי כמו שיש קנאה מלד הכומאה יש מלד הסברה קנאה כאמרו"ל אין אדם מקנא אלא כ"כ נכנס בו רוח טהרה :

נחונת חרין פטרין לוציר ולאלה הא' כי אין הבח יודעת אמנם שהוא הייב לזון את אשתו ונותן לה עטרה א' היינו דעת א' שורש ה' גבורות נשאלים לעולם ציבור :

סימן מ

סימן מא

צ"ד כי יוסף עולה קנאה בלגה צ"ן ועולה ה"פ א"ל ופנחס מבחינת יסוד וסס הקנאה ודע כי אברהם עולה שם א"ל ת"פ והוא בא"א הפא"ס והוא אלהים בן פא"פ בגי' אלהים ויש ג' א"ל במילד הפאות א' מלד א' והם שורש ג' עולמות מ' אלף עולמות היינו אלף עלמין והוא אל סדי וא' אל ירו"ד עולה וו' עולמות וא' אל אדני עולה צ"ו עולמות ומאלה הג' כתבו הארס ל"ה שבגי' כמו שהג' היות אשר הם י"ב והכולל הרי י"ג שהוא המול מן ארץ ל"ע תקוני ז"א בן ה' חמשה אל יורדים אל היסוד יוסף וע"ו אברהם וזה התפרכות לזיווג וזה יתבאר יותר למבין :

וצא"ר"ד לתה הטעם אשר הוא וציר צו' נקודות ולא י' או נקודה א' בא"א באבא ואימא ונוקביה הטעם היא שמה יפגום האדם לא יסיה רק באוהו אבא כגון אם במות חסד שם לבד יהיה הפגם ואם בגבורה שם הוא לבד הפגם ואם בהתפשטות לבד הפגם וכן כל הו' קלוות אמנם אם יחטא ח"ו בגי' ראשונות ועושים בה פגם או מתריבין העולם ויהי מסתלק האור שלו אשר הוא כוד הוספות וכמו אשר הוא הוספות כן מסתלק והוזר והולך זה שאמרו רז"ל פחות מג' כלבוד דמי אמנם בנוקביה הג' הוא צבור ההוספות ובאותו כלם בכח הקליפות אמנם הנקודות האחת אשר היא כתר בלילות ושם אין לה כח אמנם בזמן הזה שרבו המנין וח"ו שער שם מגיע הפגם ולכן תקנו ברכת המנין וזה המנין היה גם חטא אה"ר אשר שמש מטתו ציוס כי אם הים צ'. או משמש א' בשבת לבד לא היה כח בקליפות לשלוע כידוע כי כמו שאה"ר קרא שמות ואשר נקרא הוא שמו כן הוא ממש בקליפות וגם שון מיתה חטא אה"ר כי כמו שמלד הקדושה חולצין נפש אדם כן צויערא של הקליפות וכבר ידוע בעשייה הקליפות יותר מה מטורבין וצולירס בשהו ובצריאה העוב יותר מהרע ויש בעוה"צ אשר יש להם נפש ממלכות של עשייה ויש מהן נפש רוח וגשמה ולזה אין תקומה כי הם מבח הנפש שהם הקליפות ואלו הם אשר הם מהגלגלין ומקבלין שונם אז יהיה זיווג תיקון אמנם מי שלא חטא והושיע צ"ה כי עדיין לא נתן לו נשמה מהם וע"י ההסובה נוח לו לתקן ומי שיש לו נפש רוח נשמה מהם אלו וחסין גם כן ענין רוח וערפה שבה אל עמהו ורקבה עלמותיה ויאכל בשרה כמו שכתוב הכסיל חובק את ידיו ואוכל את צפרו אשר הוא הרוח ואכלן עלמן וכדי להפריד הנפש והו סוד חבוט הקבר מלבן חבוט חבוט ולא צריך בערבה ואפי' באם יש מעט כי הגולדים בה הנפש מהם בא בפירוד וזה לפי מעשיו או להזיק או להרשיע

סימן מב

נהזור לאל אל עולה הק"ף במלוהו אל"ף למ"ד צ"פ הק"ף עולה ש"ע נהורין ואנו מאחזרים כן יש צפנים אל אל מתחלפת מלפ"ן והוא עד"י עולה קפ"ב דפ"ק צ"ב דפ"ק והכולל הוא ש"ע וזהו שפעה יונק על חור פתן וכמו שיש בא"א שפעה כן בבניה המקבלת אותם יש לה ד' אהיה צ' יודין א' באלפי"ן וא' בזהי"ן וכללים מד' וזה ס"ג יסוד סג צבחר חב"ד וח"ג ושלש ח"ת ושם ס"ג ככלל צועיר מוחין כטרע ויהיה גם כן וילא יעקב מבאר שבע ד' אהיה וגם ס"ג שמהם צ' אל והענין צס"ג ג' יודין וא' הרי סוד אל וכבר אמרנו כי אל עולה הקף הרי ש"ע ש"ע שני א"ל וכן ש"ע אחר ג"כ מן הפנים מלפ"ן ש"ע ש"ע בבניה וזהו שפעה יונק על חור פתן ינק עם הטילל בגי' קס"א חור הם הקליפות שכאשר יש ש"ע אז נעשה חשמ"ל חשמל חור מלבוש ואלו היקף לקדושה ואין מוח וזה הכסוי כל א' מעולמות במדרגת צ"ע ועשייה יותר ע"כ כי שם עיקר החופה וזהו בעמידה אשר עשינו המוחין כי ירוצ עד מלך עוזר וכו' והבאנו האורות

האורות להם צטוד י"ט ברכות כמו שרועת אנו
 אומרים המצדק את עמו בשלום הוא כוד מלכות
 כנגד חש"מ"ל חש בימן האורות מ"ל חופ"ש כשיש
 החיות חילוניות ועולה אוד פניאל ודע כי כמו שיש
 בקדושה ש"ע ש"פ רק בקליפות ע"ש וביאר ויאמר יוסף
 והאדמה לא תשם ב' ש"ע ובקדושה מפני שיבה תקום
 ר"ה מש"ס היפך החיות השם וכוונת הכתוב כך
 מפני שיבה תקום פ"ו כמו שיבה רומז לה"א כן
 והדרת פני זקן הוא רמז לו"א ויראת מאלהיך הוא
 מלכות. נחזור לדרושנו לפני רב אחי בר יאשיה
 מי שיש לו קאהה רע שולע בהם נרקבים עלמותיו
 בקליפות וכן מקבצת השער ודע מהג' ס"ג והד'
 חיה הם כוד החפלין וכולע האור ונעשה הבחים
 ובחורה נעשה כתר סוד לאה ששם ד' אלפין חיה
 זהו כוד, והד' אלפין עולה תמ"ז חלק במלוי שהוא
 קנ"א תמ"ד ד' של לאה ישאר הם וזהו ויעקב איש
 חם יעלה של לאה ותשים ת"ת ת"ח ב' זיווגים
 ודע כי בינה נקראה מ"ו ומלכות י"ב תשים עליהם
 הם יאמר תמים וזהו תמים חיה עם ה' אלפין
 ומג' אלפין משם חיה הגלים שהוא יה"א עולה
 של"ג יסוד של"ג לשי שששמש ח"ו בשמות הקדושים
 ומשכב זכור וזהו הם יהיו העלויים כשנים כשלג
 ילבינו ואם יאדימו כחולע כלמר יהיו כלמר ג'
 אוחיות הם העשה סכ"ף שמוש יעלה של"ג ואם
 תכוד השורש ושאר ש"ל ואם תכוד ג' אלפין משל"ג
 ישאר ש"ל ולכן אמר כלמר יהיו שאינו כל כך לבן
 וזהו סמותן שלג כלמר וכמו שיש בהקדושה שלג כך
 צ"זן דכתיב בכורש השגל עומד לימינו כוד כלב,
 כמחז"ל כלבתא בלאהן בן בלאהן אשר היה פניו
 ככלב זהו כוד שרשיו שלג שבקדושה כאשר יש זיווג
 בשעת רגון כאמר נלצה שגל לימויק והחולע שלהם
 הוא החולע השולע אשר הכסיל חובק אוכל את
 בשרו ולריך. לכוין לעולם כשאומר עולת התמיד
 לשלוע בחולע שלהם והוא שאמרו לעולם ר"ל להול"פ
 וזהו הם יאדימו כחולע כלמר וסי' לכן לא שליט ברב
 אחיו כי יש בלדיק לתקן הכל ויהי זה ע"ד חף השם
 ישכון לבטח ע"ד ד' שמתו בעטיו של נחש וזהו
 ושינוי השם מלך חלק והבן לסוד חש"מ"ל שהוא כוד
 המפורש שהוא שלום בשבת והס' ב' פריכות ה'
 בחול ר"ו בשבת וה"ו סבא על הזכר גורם מ"ש
 כוד ע' מנע ונגלה ח"ו גורם להתחבר יסוד בתשינה
 עד כל זעיר רגלים צדגלים וזה יהיה ג"כ קלם ענין

הה"ו לכחוס אורות הגלים ומ"ש בענין החולע דע
 כי חולע צנ"י כוד והוא כוד כוד של ניסן והחולע
 שלהן הוא נגד ה' לקדושה אשר הוא חב"ג ית"ש
 וזהו כוד ונתן עולה עול"ס וזהו ומצ' יולא משם
 מה' אשר בו ג' יסוד והמלוי הוא י"ס ומלוי המלוי
 כ"ח הר' ג' ידות וזהו כוד ו' כנפים כאשר ידוע
 בענין המדות שלא יעלו ובלא ידרו כל ה' אומר
 לעילמו די הוא חזי אל שדי זהו לאשליה כמו ואללתי
 מן הרות והוא חיתם ה' שלא יפלו לעולם זה יוסף
 שם אהים מיוחד עם האוחיות והכולל ושני פ"ף
 נחשבים ל"פ ה' ולהיות כי בשמים יכסה פניו שלג
 יעלו ובב' יוסף כזה ב' פ"ף שם מ"ה וכ"ו וא'
 אוחיות והכולל עולה ה' והכל בעולם היורה כי הם
 צן בעשייה ואין שם ידות המזכר יד ה' להמשיך
 בריאה באשליה יד ב' יורה בצריאה יד ג' פשייה
 צלירה ואין לריך יותר כי מה שימשוך עשייה כי
 משם וחילך הקליפות. ונחזור לדרושנו כי נגד הקדושה
 יש חולע שלהם וזהו אל תירא חולפת יעקב צב'
 יכסה רגליו רי"ו וה"ל (וג"ל) ד"ל עם עס ד' אוחיות
 ג"פ ע"ב הם ח' י"ו כלל נעל עולה בשם חיה
 צהה"ן קנ"א והוא מטטרון והענין כאשר הין זיווג
 צו"א מתלבש צלירה מקטין במטרותיות ואז נעשה
 זיווג שורש למעלה כמו חמי היבוס ולכן חנו פושט
 כוד החליה והגטל שיחזור השורש למעלה כמו
 החליה כאשר הין יבם עוד (וירקה) ב"ה ובנדלפון
 הוא כוד בנדלפון ובוה היא עולה אל אימא בית
 כודע ולכן הין לריך לנו בלבישת המנעל ואדרבה
 הלבוש עובר למעלה כאשר אמרנו ויעקב איש חם
 ג"פ כ"ה עולה ארנות עולה קפ"ה וזהו כוד והבדלים
 הסיכון מצרים מן הקלה אל הקלה שהוא מן העולם
 ועד העולם:

סימן מנ

ועתה אמרתי להודיעך כוד גדול ועמוק הם יש
 לך חביבה עם איזה אדם או שופע או
 חדים בלזה ואהה תמנוה צדין וכן ה"ו לכפרה שיש
 באדם רוח רעה או לכופרים עוב מאז ומסוגל
 האמר זה יהודי ותביע צפניו ובלילה קודם שהינן
 חבוין באויבך לבר פליגתך ותגלה ותראה גפלאות
 כי כמה אנשים רשומים עמדו בו כשהיו בסכנה
 גדולה ובשור האלהים ביחוד זה יעלו ובוזמן הגירוש
 כוד

כי הם ג' יודין כ"ל ככבוא וכו' צהיכל קדשו הוא
 צבד כזווג וכשהיה צפני עלמו ואדנות צפני עלמו
 אז הוא מ"ה פתיחה רביעה על צמיה לחת שפע
 לעולם ולריך שתאמר קודם שתכתוב ורמאו"ה שתשניח
 בעין של חמלה על פכ"פ שהושיע ע"י קמיש וז ככת
 שמותיך הקדושים ואם הוא להדיון תאמר שתאמר
 זמנה של פכ"פ שלא תפיל וכן לכל דבר שלעריך
 וקודם כתיבה לריך שתאמר הריני ליהב קמיש וז
 לשם פכ"פ ולריך שיבש בתעטת ובעצילה לפי שלריך
 לכון ג"כ בשם מ"ג ג"כ לריך שיכתוב כל שם מ"ג
 חכ"ג ית"ן עם שק"ו יי"ה :

סימן מה

סוד גדול להדריך הנפש ולהאירנה ולהוסיף בה כח
 והארה להתקשר למעלה בהקדושה עליונה
 צלילה קודם שתעסוק בצורה יכוין לכל הכוונות
 שנבאר בע"ה אשר משרס הרב מורי זלה"ה להחכם
 ה"ר אלי' ז"ל די ווידאל בעל רהשית חכמה. וז"ל
 בכל שמה ורגע לריך לכון בצוונות אלו וכפי מה
 שתדבר לכון בהם כן תדבר הארתך ומה טוב ומה
 נעים אם כל היום יהיה נגד פינך כי הוא מתקן
 הנשמה מאירה מאד ומאד תכוין תהלה בהויה צמלוי
 יודין ואח"כ באהיה צמלוי יודין עמה ואח"כ באהיה
 דאלפי"ן עמה אח"כ בשם ס"ג ואח"כ לשם אהיה
 צמלוי יודין עמה ואח"כ תכוין בשם מ"ה ואח"כ
 באהיה דאלפי"ן עמה אח"כ בשם צ"ן ובאהיה
 דהסי"ן עמה כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י ע"ב אל"ף ה"י
 יו"ד ה"י יו"ד ה"י וא"ו ה"י ס"ג אל"ף ה"י יו"ד
 ה"י יו"ד ה"י ו"ו ה"י צ"ן אל"ף ה"י יו"ד ה"י.
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י מ"ה חלף ה"י יו"ד ה"י.
 והנה ד' הויות בד' אהיה אלו אבא ואלו אימא
 והיותה טוב שלובים יחד כזה תקח יו"ד מהויה צמלוי
 יודין ויוד מאהיה צמלוי יודין ותשלים אות מזה ומזה
 אות עד שתשלים וכן העשה בשם ס"ג עם קס"א
 ואח"כ שם מ"ה עם קמ"ג ואח"כ צ"ן עם קנ"א
 ולשולם תשלים השלישה בשם כזה ע"ב עם קס"א
 יחול ד"פ בה"י ויהווד ה"י חילו פד ה"י יווארו
 ה"י ס"ג עם קס"א. צ"ן עם קנ"א יואול ד"פ
 ה"ה ויוד ה"ה חילו פד ה"ה ויוד ה"ה חילו פד
 עם קנ"א יואולדפ ה"ה יוד ה"ה חילו פד ה"ה
 יו א דו ה"ה עם קמ"ג וזה החבור אבא
 ואימא

סוד גדול, האמר הפקר עליו רשע ושטן יטמא על
 ימינו ויכוין ר"ה שפולה שפ"א הרי הם כנגד שם
 אלהים פשוט כגול משולם מרובע שפולה ר' והקפ"א
 כנגד ב' אלהים א' בגבורה אשר הוא במדת הדון
 הקשה וא' צנינה אשר היא הותמה המה בנקודות
 אלהים כגודע ופ"י כי כח של כל הדיונין מהפורדון
 לשלום צו ויכוין בש"ס עולה ק"א באותיות ב' שמות
 כל ה' פשוט כפול משולם ומרובע יו"ד יו"ד ה"י
 יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י ה"י עולה פק"ד עולה
 ו"ה עולה צ"פ הרי ק"א והכולל הם דיונין הקיפין
 ואלו הם קכ"ו החשוב זה על זה קכ"ו וי"ד הרי
 ק"ע, כבר ידעת כי מלת השלש ה' בחשבון נשאר
 פקד לריך לכון בשם הויה ע"פ פשיט כפול כפול
 משולם מרובע כזה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"ו
 יו"ד ה"י וי"ו ה"י עולה פקד ומלה עליו נשאר לי
 למ"ד יו"ד וממלת רשע נשאר סי"ן וממלת ושטן
 נשאר ש"ס וממלת יעמוד נשאר עמ"ו וממלת ימינו
 נשאר מי"ן ולריך לכון צלי ש"ס בשני ש"ך ש"ך
 דדוכרא ודוקבא נשאר ע' עמ"ו הם קכ"ה הם
 קכ"א הם ק"ך ויכוין ק"ך דבריאה וק"ך דליצה
 וק"ך דעשייה גם צה' אותיות של אלהים הם קכ"ה
 קכ"א עד מין שפולה ק' יכוין במלת אלהים צמ"ו
 אותיות כזה א' אל אלה אלהים והכוונה
 לשלום עליו כח הדיוניס כולם וזה סוד גדול והין
 לגלותו כי אם לקחת בני עלי' סוד ה' ליראיו וק"ל :

סימן מד

ועתה אגלה לך סוד עמוק מאוד והוא קמיש
 אשר מנוסה לכל דבר של כל מיני חלאים
 שבעולם ועין הרע ח"ו ולאשה הרע שלא תפיל
 ולכל גיורה רעה יקח קלף של לבי עבוד מעובד
 לשמו עשה ליוז חותם והקוים לא יהיו קודם
 צידו אלא אהויות על השמות באופן כי לריך ה"ה
 לכחוב שם צמ' מלואים פ"ב ס"ג מ"ה צ"ן. יו"ד
 ה"י ויו ה"י יוד ה"י וא"ו ה"י יו"ד ה"י וא"ו ה"י
 יו"ד ה"י ו"ו ה"י ושם הויה כמזכר וגם שם בן
 אהיה צג' מלואים כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף
 ה"י יו"ד ה"י אל"ף ה"י יו"ד ה"י. וגם שם אדני
 עם הו"ה צבד ו"ה צהיכל קדשו יאהדונהי ושם
 זה לריך באמצע החלל בחותם של מ"ה הכחוב לעיל.
 וזהו סוד פותח את יריך אל הקרי יריך אלא יודין

ואיכה ואח"כ תכוין לבס הויה עם ארנות וסתחול
 מן ארנות כזה אידה נויה ואס הוא לילה יכוין להפך
 זה אחד ואהיה ב' וארנות ב' והמטעם לפי שהיבור
 ד' שמוס אחרונים תכוין בהם שהם כווד נשיקין
 כפולים כ"ש כבפר האחד והנה עם איה"ה יאה"ה
 אחר תיבות חוזר להיות עם אהיה שלם מן חבור
 ב' אהיות ראשונות וב' אהיות אחרונות דהויה וגם
 נעשה עם הויה"ה יו"ה וחבור ב' אהיות אחרונות
 דאהיה והויה נמלא שהם נשיקין כפולים כי גם את
 הנשיקה והשילוס חוזרים לעשות כשתלה ואמנם
 כשהוא צינה אז תכלול מדה לילה ציוס ולא תתל
 מאהיה וארנות אך צלילה הנבד מדה הויה לכל
 הויה צלילה לכן הקדים הויה דכורא וציוס נוקבא
 ברשא עכ"ל הרב ז"ל :

מאמר המרוואים

מרוואי ההויה רבים וגבדים וכבר קדמה אליהם
 מפי תורה אל החברים המכוודים ממה
 ששמעתי מרבותי החסידים והנם כחובים בקאטרכוס
 הנפולים אשר לי בד' חלקים קדחתים בשמיה מאז
 כנפי יוגה כי כל דבר המתחדש בתורה אם מעט
 אם רב יוסף עוז והטעמוס ליוגה החציבה לעוף
 השמים להשתבח בהתלהה, ולפי שזאו עם הדברים
 בלתי מסודרים ולא מושלמים רק ליקוטי חבר ליקוטי
 כנוקף זית וחייב אדם לתת בכל יום מעין ברכותיו
 כי היכי דלא לירכס הפילו מילתא דוטר השתא
 קשיגנא גם מהם נקח ברכת ה' אלהינו לספק חבל
 בהבל משיחא במשיחא כדולה מים מבורות עמוקים
 להבין ולהורות בשפה ברורה דרוקים מחוקים ומאמרים
 ערבים להועיל אל החולקים בחכמה והדברים
 עמוקים, ונקדים תחלה אל הנרלה אלינו במקום
 הזה כי יו"ד שבשם לעולם עומדה ציוויה ובציוויה
 ובקומתה לא תשתנה כלל, ועל מילואה שהוא לעולם
 קיים עליה כתוב עשרים גרה השקל. אבל מלוי
 שאר אהיות יבואו בפנים כוטים וזה פרטן, ראשונה
 לא"ל כי כל ה' מד' אהיות השם יש לו מלוי פרטי
 שהוא עלמי בהם וזהו הגומטריא בלבן. הנה השם
 שמשפרו ע"ב שמוחד ליו"ד של הויה והוא מלוי
 שכולו יודי"ן כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י, ומלוי הויה"ו
 באל"ף (כי בראוי להיות צו"ד) הוא רמז על השיביר
 שבתמי חס והוא ו' קטיפה שבתוך אות ה' האשר

בלאתי מתחס אמו על כן ימים ראש ועשה ו' שלמה
 מעלם השמים ואז יקנה מלוי לעלמו, ולפי ששיקרה
 בהיות גמז במעי הצנה היתה האלף שיקפי בו מהם
 כמשך מלוי מה' שכולו אלפי"ן לרות ה' וא"ו שבשם
 כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואחריו מלוי צ"ן ל"ה
 הארנות שבשם שכולו הויה"ן כזה יו"ד ה"ה א" ה"ה.
 ובמלוי הזה הו' כפולה בו' אהרה בלבד נמלא המלוי
 הזה כולי כפול בצווי מוחלט, וסימן שתי ההיות
 מתאיישת פ"י ה' ה' אל רחום שקורא בתורה תלובר
 מנילין דרמתי והרמז לבני המאורות הנדלות לא
 דהיה סיבהא רב ושיעלה כשתשא אלה דומה לו,
 היע שהאחד נרמו צינקר השם והבני במלוא'
 וזה בשם צ"ן דהויה נעילה סימנין דכורא, ועוד
 המחור הנדול (ע"ה שם מ"ה ובס ע"ב) ומה שלמעלם
 ממנו מלוי כולם בני יו"ד אהיות, והמחור הקמן
 (פ"ה שם צן) מלואו ע' ויש לפעמים הוספית אלפי"ן
 בשם צ"ן אך חין זה רק במלוי מלואו כזה. יד ו
 דלת הה הה וו הה הה שאלותיהו עשרים בלבד
 וכשתוסף אלף צין כל ויין צב' מקומות הם סימני'
 דכורא ומלא אהיות כ"ג כמספר היה שהוא
 בכלל בהמה והוא עם צ"ן כמספר ואין להאריך
 בזה יותר עתה. והנה המלוי הראשון אשר אמרנו
 שכולו יודין לרות הויה"ד הוא לבדו מרוס וקדוש בלתי
 משתנה ובלתי מתחלק לא בחסרון אהיות ולא ביהרון
 ולא בקדומה ואחור על דרך הליקוף ואין מלוי
 זולתו שמו במחילתו אלא שומר חמורתו ואמת לעולם
 ונרמו בפסוק ויע משה אה יד"ו הכי מלוי יוד על
 הו"ם מלוי ה"י וי"ולך ה' מלוי וי"ו את הו"ם מלוי
 ה"י אחרונה, וסימניו ד' יודין אחד מעלם השמים
 והשאר סימני המלוי שהם טעריקון י"ב וי"ב
 ו' דוד י"רובלים, וכן יכל יעקב ישמע ישראל ולמפרש
 יבא י"י ירמו בדרך יבחר, ובהיות כל ה' מהודין
 אלה מתרבע על מלואה הכי הרבע מאות שלמין
 דבסופי עילאין. אמנם שם ס"ג סימני י"ה"י
 על הדרך האמור והוא בני' אל אחד בראשו,
 והעטריקון שלו י"באל י' דוד א"לדינו י' דוד בסוד
 ישראל עלה במהבשה, וכמוהו י' דוד י' ריגה א"שר
 י"אמר וכן י"שועת י' דוד א"שר י"עשה וכן מ"הלל
 י"שאל אל י' דוד, ולמפרש ישראל ידעוך אלהים
 יעקו, ובס זה ילודף צב' דרכים כזה יו"ד ה"י וא"ו
 ה"י והוא הראשון והמקור שאלף של המלוי הוא
 באמצע ב' וי"ן ונשאר הויה"ן שתיסן במלוי יודין,
 המלוי

המלוי השני שחרד האלף לה' הארונה והיוד שבה
 תעלה ותכנס בין שתי ווי"ן יו"ד ה"י וי"ו ה"א.
 מהדרך הג' שה' ראשונה הקח לעלמה מלוי האלף
 והשאר יודין כזה יו"ד ה"א וי"ו ה"י וגללו על שם
 ס"ג עוד צ' מלואים אחרים ס"ב וס"ז והנה מלוי
 ס"ב בשני פנים הראשון בהסין במלוי ושתי ווי"ן
 לבדן כזה יו"ד ה"י ה' ה"י והפנים השני שתי ההין
 במלוי הוי"ן ויו"ד בין צ' הוי"ן כזה יו"ד ה"ה וי"ו
 ה"ס ובין שאין בהם אלף כלל ולא יתרכזו בלדוף,
 ודע כי קדומת הלוף ה"א אל הצורו בכל המלויין
 הללו לאותן שיש לירופים שונים תבין צב' פנים הם
 בקריאת המלוי בלבד יותר מחבירו כגון במלוי ה'
 ראשונה יהיה בהחלה ציו"ד ואח"כ בהלף ואח"כ
 צה' לפי הלוף כי המנס ציו"ד היא בעלמה מובין
 בצור מזה ממש והאלף לבוש הליה קדומה זו הפח
 על מוחא ועדין הוא בצור יהוד וכללות המדרגות,
 ואות ה' לחלק יולאה בצור נפש רוח נשמה חיה
 יהודה שנגדו ממלה למטה הריך הצבא והימא ועיר
 זוקבים ולפי זה ילדק מה ששדרנו לגם ס"ב צ'
 דברים מן הקדימה והאחרת, והפן השני יבין דרבו
 האותיות המלוי והוא תהלהו מזה הדר, תהפך ההפך
 כזכרנו כי זה האותיותו עשר זה תבע בלבד ומ"מ
 הראשון עיקרי וגם מלוי ס"ז אין צו אלף כלל ומלואין
 צ' יודין ה' אחת והנה אחת משתי היודין מקומה
 בהכרח באמצע הוי"ן וימבך בחיוב החילוף במלוי
 ההין ראשונה ציו"ד הארונה צה' וי"ו היפכה, ואלו
 הם צ' לירופי שם ס"ז יו"ד ה"י וי"ו ה"ה יו"ד ה"ה
 וי"ו ה"י והלם מלוי מ"ה דומה למלוי ע"ב שאין צו
 לה תליף ולא לירוף מספרו ה"ס וכן ל"ב הח"ד
 וסימנו י"א ה"א, ה"ב ה' לכולנו כי ע"י ג' אלפי"ן
 בלבד הוי"ן (ס"ב) וכן נעדיקון ידו"ד הליהם הלוף
 חנוכי ובני' קס"א ע"ב (פי' הליהם הלוף חנוכי
 בני' ע"ב קס"א מלוי הליהם צודין) ובני' רל"ב
 והכולל ובאשר נחביב הוי"ד עמהן והיינו יבראל שקדם
 בפסיק זה הרי אחד והוא נעדיקון ידוד חלחי
 הצרהם הליך בני' שמחה וכהיב צה' אם הצנים
 שמחה פי' בצור הר"ת בלבד וגם הר"ת במלואו
 יו"ד אלף אלף בני' שמחה) ושניהם סימנים יבדים
 לקביעות השנים ע"פ כ"ד שוין בשנים ותיבה על
 שפ"ה הוא הסימן הראשון ולא פחות מבג"ג והוא
 הסימן השני, ובזילאים ידו"ד הליהם הנה ארוממך,
 וכן ידו"ד חבני' הנה אגמנו החומר ולמפרע היה

ידו"ד חלחי חליבו. וכן יוס חירא הני חליך הצעם,
 ואם יפירש חירא מן הפגעים יהיה חליך פי' למטבך
 ופי' הצעם להגלל כדי שאוכל להסתדר בעבודתך,
 או יאמר יוס חירא בשלימות את כבודך ואת גדלך
 או יהיה הצעחן הוין וגאות לא זולת ובני' של כל
 הכתוב י"וס ח"ירא ח"ני ח"ליך מספרו קדוש,
 וחירא כמו ידוד ח"מרתו ח"לחי ח"תה שבופי הצות
 של י"ה הפוך וישר י והאותיות האמצעיות הליהם פשו"ס
 ואלהים מרובע במלוי הוי"ן (כזה חל"ף חל"ף למ"ד
 חל"ף למ"ד ה"ה חל"ף למ"ד ה"ה יו"ד חל"ף למ"ד
 ה"ה יו"ד מ"ס גי' תהר"א. ואלהים פשוט פ"ו,
 ה"ה חל"ף צ"ו והאותיות האמצעות של הפסוק חל"ף
 פ"ו והכולל) ועוד חמרתו צמ"ק הוא בני' היכל בכל
 לילות עשר ואחת הנה נפש החומר (עלמו) צסקון
 השכינה ודע כי בשמותיהן של חבני' החושן יש
 צהן מ"ה אותיות. י"א צעיר הראשון שנגדן י"א
 ממש בשם מ"ה, וי"א צעור השני כנגד ה"ה ממש
 מ"ה, וי"א צעור השלישי כנגד וד"ה וי"ב צעור
 הרביעי כנגד וו. הרי אלו אותיות השם הגדול
 בלירתן וגללו עליו שלשה מלואים אחרים מ"ד מ"ח
 הראשון מ"ד בחסרון האלף מסוך הו' ואין
 עוד מלבדו והוא בן ט' אותיות מספרו ח"ל ח"ה
 או חל"ח ח"ב חח"ד. וכן חרטי צ"פ ועשר חמירן
 יהיה עליו. אחד יהיה בני' היכל, וגללו חליו ד'
 מלואים אחרים, ג"ן ד"ן ז"ן ח"ן, וזה חואר
 לירופים, ג"ן יו"ד ה"ה ואלו ה"ה, ד"ן יו"ד ה"י
 ואלו ה"ה, ז"ן יו"ד ה"י וי"ו ה"ה, ח"ן יו"ד ה"י
 ואלו ה"ה. והנה עוד הראשון מספרו ג"ן ח"ס וי"ב
 היות. וכן ל"ב נתיבות חממה טס חיה. וכן ח"ל
 טס כ"ב ווין. וכן כ"ו דהויה טס כ"ז חסון דאורייתא,
 והמלוי ג"ן הזה הוא בשתי פנים ה"א יש צו צ'
 לירופים בני' ט' אותיות כי צ' הוין אין צניעהם
 כלום ויתחלק המלוי בהוי"ן ראשונה ציו"ד ואחרונה
 בהלף או היפכה, והפן השני בן י' אותיות בלא
 לירוף חל"א צ' ההין במלוי הוי"ן כיוצא בהן ואלף
 באמצע הווי"ן. וגם ד"ן טלו צ' אותיות מספרו
 ה' צ"ס וי"ב היות, וכן ל"ב נתיבות וכ"ב חסון.
 או כ"ן של שם פשיט וכ"ח אותיות של מלוי מלואו.
 והנה חיותותיו הן יו"ד אחת וב' אלפי"ן ולירופו
 שלשה בהמלא הוי"ד חל"ה' ראשונה ח' חל"ה הוי"ן
 ח' חל"ה' הארונה כאמור למעלה, ושם ז"ן שסימנו
 לעולם בן ט' אותיות בהתרוקן הווי"ן ולרופו שמש

ה' ראשונה ביום החנוכה זה' או יופכא ובס ח"ן
 ים סימני מספר סימנים שבין תקופות תשרי לשאלה
 מער בחון לארך חוק מיום התקופה ויום השאלה
 כי זה זה עולה למספר ה' וכמה ימים בהשגרי
 שתפול התקופה בדרך ימים בדמיון תחויב השאלה.
 והנה המלוי הזה לעולם הוא זה בעשר אומות
 ובמלוי יה"א שלשמן קבועים בו תמיד. ויבא צב'
 פנים ולכל ח"ב לירופים וסימנך הרבע חיות הן
 שכנגדן ד' קרנות המזבח היה גבהן מעל גגן עד
 קרקע העזרה ח"ן עפחים בדקדוק כמנין מזבח עם
 המלם, או אמור פס ה' נעלמה במכתב ונרגשה
 בין ב' ל"ס. לפי שה' אמות כל כובצ ו' וג' אמות
 של מקום המערכת שערון באמה בת ו' עפחים
 באורך ורוחב ועומק אך אמה של קרן ושל יסוד
 לרחבו ולעמקו ושל כובצ לרחבו לכד כל אלה הם
 באמה בת ה' עפחים, ואגב אורחא נימא בטעמא
 דמילתא כי מוצח החילוף רמזו לש' החנוכה שבשם
 הגדול והמלוי המיוחד אליה הוא שם צ"ן, ובכח
 אליו אות ה' מעיקר השם שהוא מקורו הוא צנ'
 מוצח. ויש בשם צ"ן סוד ק"ו המד"ה צנ' ג"ז עם
 ג' אותיות השורש לפיכך כל מדות המוצח באמה בת
 ו' עפח סוד הווי"ן שזכרנו. וכן גבהה של כובצ
 שהוא עולה מן הקרקע ו' אמות רמזו לו' קמות
 של אותה קומה שהם כלולים זה מזה וכולם באמה
 בת ו' עפחים חוק מן היסוד שכללנו אותו עם גבה
 של כובצ והרמז ליסוד עולם שהוא ו' קטועה
 וסו' זכיהו שלום. ורחבו של כובצ גם הוא מרחובות
 סהר שמעשעת בהם סוד ה' עילאה, ועיקר שם
 זה של ווי"ן הוא בסוד הצונה דתמן ה' לפיכך רוחב
 הכובצ ורחבו ועמקו של יסוד באמה בת ה'
 עפחים אבל ארכו סוד החסידים שבו הנה הוא
 נמדד באמה שלמה כי הלמלים והמיעוט אינו אלא
 מלך הדין. וכן ד' קרנותיו הן ד' הוי"ן שבשם זה
 שמים של עיקר ושמים של מלואו יי. הדקן לשם
 ח"ן וד' הים דעלים קאמינא הנה הנס. הפן ה"ה'
 נראה בפסוק אילת תהבים במספר שקול. וה"ה'
 כשתהיה באמצע הווי"ן ויתחלק מלוי הוי"ן צב'
 לירופים. הירוף הא' לקרן דרומית מזרחית ח"ן
 הורה על עושים ה' ראשונה ב' החנוכה זה'.
 והירוף השני לקרן מזרחית לפנות ח"ן אשה של
 בעלה ראשונה בה' החנוכה צ'. והפן הב' עליה
 איתמר וישלח חן כשתהיה סוד באמצע הווי"ן
 והתמלפות הוי"ן צב' לירופים. הא' לקרן לפנות

מערכות ח"ן מקח על לקח ה' ראשונה בא' החנוכה
 זה'. והשני לקרן מערכות דרומית דתמן ללכת
 הנזית ח"ן מקום על ישיבית ראשונה בה' החנוכה בא':
בְּקִיּוֹנֵי שוב לנו ד' מלואים. ראשונה מקח
 לבלש שהם צנ' יוד"ד אלה"ם ה"מלך
 ה"דני שאמר צעשו לרוד בתלבים שלמה. וכבר
 אמרנו שסוד ע"ב ד' יודי"ן ושל ה"ג י"א ו' ושל
 מ"ה י"א"א ושל בן יה"ם והפסוקים המסוגלים בהם
 בתפלה או צוהווי הגדול ליל ד' מיתות ולרוק דים
 (כמבואר במקומם) הם ו"ב ו"סובני י"רוד ידובלים.
 ויכון באזכרה לשם ע"ב מהל. ישראל אל יוד
 ויכון לשם ה"ג י"רוד האמיתי אליהם אמה ויכון
 לשם מ"ה. ידוד הוא האלילים הקדוש ויכון לשם
 בן. והנה סימני ארבעתן יחד הן צנ' ד' היות
 פשוטות הסרטים אליהם. וכן הוא מנין האומות
 של מלוי המלוי לארבעתן כי הג' הראשונים צנ' כ"ח
 הם לכל ה'. והד' הן בו אלא עשרים אלו ואלו
 צנ' אלה"ם ה"י. וכנגדן בחוק ד' אבות עוקין
 דמתטמין. ולפי שרעה הקצ"ה לזכות את ישראל
 מיטעה התורה במערכת הסוד לרגלו (ה' בתראה)
 והמצעם לבונו (ה' ראשונה) והוא סוד חוקף הגלות
 דכתיב ותלכנה שתיכן ועירוקן שתי הוי"ן שתקנתם
 צבהמה עהורה מפרשה פרסה ומעלה גרה. וכן
 אמה מולא באיברי העילה הראש והרגל בחדא
 אזלון והוא סוד גדול בשיעור קומה כטעם הליכות
 אלי מלבי בקודש. קדמו שרים. כי סומרה צפה
 הוסיף את כח צבליכות עולם. וכן סומרה השמש
 על ידי פרק שורה כטעם גלגל קבוע וגלגל חוד
 (כפי שאמרנו במקומי) ובסוד הגבוהה לך ואמרת
 והוא סוד כמים במאמר המפורסם שכונה בתחזות
 לירך גבוה כי אמנם הנוף (יש גורסים לב צנוף)
 נקודה אמצעים באדם יחשב בעלי קומה שהוא בחיות
 כי שם הלב תהלה בריאת האדם אך לורך התפשטות
 למטה זקוק להרבות אורו למעלה והוא סוד הראש
 והרגל ודי צוה כאן כפי כוונת המאמר. ויש כנגדן
 בחוק קדקד שער מהלך באשמו דכתיב ביה אלהים
 ימחך ראש חייביו. וממילא תמוט רגל דהא זהא
 הליא וזהו טעם קבלת רגלי הנהג צעוש לבון
 הרע. ועל הנאים והמשוכחים כתיב והשארתי
 בישראל שבטת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו
 לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו (כפי ששוררנו
 במקומי) והנא צור צעיהם ולא הזכיר הסוד לרגלו
 והמצעם דלפיהם למשע בהיקסם והבור אינו מתמלא
 מחוליותו

מחוליתו בסוד וא"ו אלא בין ממשין שיהא מתחלה זהו חור ישר בין ממשין שלא ילא מתחלה זהו חור חור שמסקין בהם בית הסלחין (סוד ה' אחרונה של כס) במושה שקדושה מיוחדת אליה והוא סוד חרין יודין (פי' אורה האלק ב' יודין ו' באמצע כזה או שהוא כעצמה הטובה האמצע כ"ל) הטובות בצוקא לאמצע אלא ו' של צור ומשו' ליה צאר. וההפך צור הוא הגחלת שכל מיני הסלחנות קשורים בה והנה הקנה של כס מקור מים חיים את ה'. וכשתניע אלא סודן של י"ב לרופי חרין קוביא של לרוף בסודו הו"י ותקינו בידיו (ס"א צריו) ושפיר קרי לכו א' אבות נזקין על שיהיו ד' מלואים הראשונים נמלכים כתקונן. וישן עוד ע' מלואים אחרים שלין עליהם וסימנין ב"ד ר"ל ב' ל"ג ג' למ"ה ד' לנ"ן. או אמור א' ג' ד' ה' סימן וכו' ע"כ לבדו הרי א' ס"ג וחבירו' ג'. י"ה וחבירו' ד' ב"ן וחבירו' ה' מספר כולם יחד י"ג ופי' ה' אה"ד שכנגדם י"ג אבות נזקין דתנא ר' הושעיא בקנסא לא מיירי. ויש תלפי המלואים למקלתן ותהפך הרוף לרובם יהיה מספר כולם כ"ז כמנין אותיות התורה עם הכפילים שכנגדן כ"ז אבות נזקין דלוינו כ"ד דתני ר' חייה ובור א' מהם שג' אבות נאמרו בו הרי כ"ו למאן דאמר מצעה זה אדם, ולמשן דאמר מצעה זה הסן יושלם מנין באופן אחר ונאמרו וכשנמנה עמהן המבור הרי כ"ז דשייכים ר' חייה כדאמר ההם עשמה דתנא בדבורא לא קמיירי שכנגדו ס"ג באותו מלוי שאינו מגיע אל (אלא) ע' אותיות והואיל ואינו דומה ליאר מלואי האותיות הנלוגות כאלו הוא מחובר מעשה, וס"ג שכנגדו עוד עם ג' אבות שלו לא נחטבו לו לרופיו לבדן כי לא שמענו שום תנא שונה כ"ו אבות נזקין ונאמרו כדי שיהא דומה לשאר המלואים ששרשם ע"כ מ"ה ב"ן שאין להם לרוף וחילוף כלל. וסבא נמי אפילו ר' חייה דתני מניינא רבה קא חשיב בור וג' אבות שבו נכללו כאחד, ומפגל בקדשים דליתא במחשבה אין שום מלוי מחוץ כנגדו כיון שאין בו דבור ואין לרוף להוציא האותיות מפיו אליבא דהלכתא כששטעם כל הראשונים והסם הפשוט מגין על זה. הרי אלו כח מעשיו ית' פנימי וחילוף והכל ידוע בו, כי גם את זה לעומת זה עשה האללים ומלכותו בכל משלה גנון והגיל ססוד והמלש. ואליבא במניינא רבה דר' חייה מטמא ומדמע ומגדך דהיזק שאני ניכר ניכרו ודבר תורה

לא שמים היזק ומשום דליהנהו אלא קנסא דרבנן שלא יהא כל אחד הולך ומטמא ספרותיו של חברו ויאמר ברותו פטור אני. ליבא בתנאי מאן דתני כ"ה דלוי נשכח מאן דפליגי בין דלוריינא לרבנן ואבתי כ"ד ניכרו ונאמרו בסוד דינא דלוריתא ססוד דילה הן הן אותיות הסם הכסוד שלרופו כ"ד. ולמ"ד מצעה זה הסן יושלם המנין עם כותבי ספרים שלא כתבו האזכרות לשמן או לא עבדו גוילן לשמן והאי היזק שאינו ניכר הוא. אך מפגל בקדשים אית לן למימר שהוא היזק הניכר וחיובו דברי תורה והרי דייקי מהניסין דהרף הניזקין דקתני מטמא והמדמע והמגדך שנג' נצור מויד חייב הכהנים שפגלו במקדש מוידים חייבים שגגים פסורים וקסה לערבינהו ולהנינהו והו אפטיה למלחא וכל שכן לספרי דוקני דלא מהני גבי פגול רק מוידים חייבים והו לא. אלא היך הלחא פטורין מן הדין ולא נהחייב המויד אלא בקנס חכמים. והמפגל חייב מן הדין ולא פטרו את הסוגג אלא כדי שיודיע את הדבר לבצל הקרבן, ושפיר טביר ר' חייה דשמטיה ממתניתין ללמדנו שיש הבדל גדול ביניהם, והחלוק אשר אמרו הוא בכלל מה שאמרו בנמ' בקדשים לא קמיירי דליבא עשמה רבה להסמיר צהן כדבשי למימר לקמן ומה שחוקיה וכו' לא הזכירו מפגל במאי דפליגי אי אית צהן חיובא ד"ס או לא מוכח שלא נחלקו במפגל כלל ותרווייהו מודו דמן התורה חייב והדע שהוא היזק הניכר שהרי נפסל הזבח וכי טימא מטמא ומדמע ומגדך נמי דאשרו להו שאני הכא דהוא לרוף להציא זבח אחר, ועוד האוכל כוית פגול מציא חטאת על שגגתו וגם שאר כל פסולי קרבן כגון מחשבת חוץ למקומו או שלא לשמו כלל שהרי לא עלו לשם צעלים לשם מוצה, ומסקנא דשמעתיא בפ"ק דזבחים יש צעלים לאחר מיחה שהיורש שהציא עולה שהפרים אצו ושחטו בשני צעלים לא עלתה בהם עולת אצו כדרב פנחס צריה דרב אמי וקבלה מניה רב אבי דצתראה הוא ואין לך היזק הניכר גדול מזה. ואם יש למפרטים ולמקלת הפוסקים בכל אלה הפרטים שטה אחרת הנה זאת הקרנוה מלאנוה כן הלכה מרווחה למראה עינים וכל חד מנייהו בדוכחא דירענא ליה משפיר. אולם לדיעת איה מקיס כבודס ורמיזותם של כל המלואים האלה אחד לאחד באצילות דרום בפני עלמו הוא גמל אל הסקדמות הריכות להפתיק בחכמה ויבא ביאורו במקום אחר בסייעתא דשמיא:

